

Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden. Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes en løsning, der først og fremmest kræver et helt nyt paradigme og en helt ny tankegang. Kun, hvis Ruslands, og nu også Kinas, militære operationer i Syrien og muligvis Irak følges op af et omfattende, økonomisk genopbygnings-program, som virkelig udvikler området i Sydvestasien, der nu er bombet tilbage til stenalderen, og som giver de herlevende mennesker den fremtid, som de i øjeblikket ikke har, kan folkevandringen stoppes. Det samme gælder for Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Titelbillede: Frivillige på München Banegård sorterer donationer af forskellige artikler til de nyankomne flygtninge.

RADIO SCHILLER den 5. oktober 2015: Et nyt lederskab for en ny verdensorden:

Putin inden for strategi, Xi Jinping inden for økonomisk udvikling

Med formand Tom Gillesberg

Helga Zepp-LaRouche-interview på kinesisk TV, med udgivelsen på kinesisk af EIR's rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen.«

Zepp-LaRouche: » For jeg mener, at vi befinder os i en forandringens epoke, hvor både geopolitik må lades tilbage i fortiden; ... Jeg mener, at vi, som menneskehed, må komme frem til et nyt paradigme, hvor menneskehedens fælles mål virkelig er fokus for hele den menneskelige familie, og ud fra dette standpunkt mener jeg, at alle lande virkelig må være klart repræsenteret.«

2. oktober 2015 – Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, var en af tre panelister på CCTV's show »Dialogue: Ideas Matter« (Dialog: Ideer er vigtige), den 28. september. Vært for showet var Yang Rui, og deltagerne var prof. Jin Canrong fra Kinas Renmin Universitet, der var i

studiet sammen med fr. LaRouche, og prof. M.D. Nalapat, formand for UNESCO Peace ved Manipal Universitetet i Indien, over video.

Showet, der varede en halv time, var helliget spørgsmål, der er blevet rejst under det nylige sammentræde af FN's Generalforsamling. Her følger fr. LaRouches interventioner:

Spørgsmålet om udvikling

Da værten Yang Rui bad fr. LaRouche om at kommentere præsident Xi's forpligtelse til at yde 2 mia. dollar til fattige nationer i hele verden, svarede hun:

»Jeg mener, at det bør ses i lyset af **den fremragende tale, han holdt i FN**, der var den mest optimistiske, mest opmuntrende tale af alle lederne, efter min mening, fordi han understregede den lovede udvikling for hele verden som en del af Kinas win-win-politik. Han understregede f.eks. innovation. Så disse 2 mia. dollar er blot en slags gestus for den langt bredere politik med win-win-politikken og den kinesiske model, som Kina netop nu tilbyder.«

[... Prof. Nalapat bemærkede, at Kina har bragt 500 mio. mennesker ud af absolut fattigdom i løbet af den seneste generation, samt har fremmet kvinders rettigheder.]

Værten Yang Rui spurgte fr. LaRouche, om Xis og Modis oplevelser af fattigdom tidligt i deres liv har haft, og i hvilken grad, en indflydelse på deres politik.

Zepp-LaRouche: »Meget, tror jeg. Jeg mener, at begge de to ledere virkelig er exceptionelle ud fra et standpunkt om at kere sig om deres befolkning. De har begge givet udtryk for en enorm optimisme for fremtiden. Narendra Modi har f.eks. sagt, at BRIKS-landene er den første alliance af lande, som ikke defineres ud fra deres nuværende kapaciteter, men af deres

fremtidige potentiale.

Jeg mener, at de begge, med deres egne erfaringer om fattigdom, og om vanskelige tider – i Xi Jinpings tilfælde var perioden under kulturrevolutionen meget vanskelig ... « [afbrydes]

Efter nogen diskussion om den internationale flygtningekrise, spurgte værten Yang Rui alle de tre paneldeltagere om Millennium Udviklingsmålene, der erklærer, at fattigdom på nuværende tidspunkt efter planen angiveligt skulle have været halveret, samt om Pave Frans' holdning til den ukontrollerede grådigheds voldsomhed. Prof. Nalapat rejste spørgsmålet om præsident Clintons ophævelse af Glass-Steagall og antydede, at dette førte til krakket i 2008 og til store uligheder i indkomster.

Yang: Er Kina et »udviklet« land eller et »udviklingsland«? Værten bemærkede, at der eksisterer et nyt niveau af aftaler mellem Kina og USA, inklusive løfter fra Washington om at støtte AIIB's indsats. Vil Kina yde store bidrag til folkeslagenes udvikling?

Zepp-LaRouche: »Det mener jeg, Kina allerede har gjort. For, i BRIKS-politikken, og i Xi Jinpings win-win-politik, har Kina bidraget til eller taget lederskabet for at skabe en totalt alternativ, økonomisk model; og det på et tidspunkt, hvor det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran at nedsmelte i et krak, der er større end det i 2008.

Jeg mener, at hele verden har tilsluttet sig AIIB, f.eks., fordi den er en mere attraktiv model, fordi den er målrettet mod reel investering, infrastruktur og andre aspekter af realøkonomien, mens den transatlantiske verden står umiddelbart foran en bankerot. De europæiske banker er totalt bankerot; Wall Street er mere end bankerot. Og da nu herren fra Indien nævnte Glass-Steagall – der er i øjeblikket en stor bevægelse for at genindføre Glass-Steagall, hvilket ville

betyde at erklære de bankerotte Wall Street-banker bankerot. Det ville være en meget god ting.

Så det er virkelig en gave fra himlen, næsten, at Kina er begyndt at skabe dette alternative system, som en redningsbåd netop, som Titanic er ved at gå ned.

Så alt imens det er godt, at der nu er en bedre forståelse mellem USA og Kina, så løser det ikke problemet med, at USA's tilbøjelighed stadig går i retning af en unipolær verden.

Jeg mener, at vi befinder os i en periode med enorme forandringer. Europa er ved at forandres; der er stor respons på flygtningekrisen, for det har 'prikket hul på boblen' om, at vi lever i en verden, hvor krige, der begynder i én del af verden ... « [afbrudt]

Yang: De er også forfatter til rapporten, »[Fra Silkevejen til Verdenslandbroen](#)« [viser den frem], en fantastisk, meget imponerende rapport.



Se også: "Silkevejen bliver til Verdenslandbroen" udgivet på kinesisk præsenteres på pressekonference i Beijing, 30. sept.

De ser »Dialog« med fr. LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, og prof. Jin Canrong og prof. M.D. Nalapat. Vi diskuterer spørgsmål fra FN's Generalforsamling New York.

Spørgsmålet om kvinders rettigheder

CCTV-værten Yang rejste spørgsmålet om angrebene på Kina for sin tilstand mht. kvinders rettigheder, og beder om alle paneldeltagernes mening. Efter at de andre havde talt, sagde fr. LaRouche:

Zepp-LaRouche: »Jeg mener, at den eneste måde, hvorpå man kan overvinde kvinders underprivilegerede stilling, er, hvis begge kønnene lever et kreativt liv; for kun, når alle mænd og kvinder opfylder deres skabende potentiale fuldt ud, kan der blive ligestilling.

Og i denne henseende mener jeg, at der i hele verden er behov for at gøre mere, uden tvivl. Men jeg mener, at Kina promoverede kvindelige taikonauter – kvindelige astronauter – og dette er et godt tegn. Vi har i Tyskland udgivet en bog, hvis forside viser et foto af en kvindelig, kinesisk taikonaut, der kommer tilbage fra rumfartøjet – det er fuldstændig optimistisk.



Det er denne form for rollemodeller, vi har brug for. For det er ønskeligt med et image, hvor kvinder befinder sig i avantgarden af videnskab og kultur: og det mener jeg er meget godt. Det er meget bedre end i mange dele af USA ... «

Repræsentation i FN's Sikkerhedsråd

Efter en drøftelse af kravet fra flere lande, inklusive Japan, Indien, Tyskland og Brasilien, om at have en permanent repræsentation i FN's Sikkerhedsråd, spurgte Yang fr. LaRouche: Bør Tyskland blive permanent medlem af Sikkerhedsrådet?

Zepp-LaRouche: »Ja, det mener jeg, men spørgsmålet rækker ud

over dette. For jeg mener, at vi befinder os i en forandringens epoke, hvor både geopolitik må lades tilbage i fortiden; men også, at jeg ikke nødvendigvis er enig i, at ideen om en multi-polær verden skulle være særligt meget bedre end en unipolær verden, for det indeholder stadig ideen om geopolitik. Jeg mener, at vi, som menneskehed, må komme frem til et nyt paradigme, hvor menneskehedens fælles mål virkelig er fokus for hele den menneskelige familie, og ud fra dette standpunkt mener jeg, at alle lande virkelig må være klart repræsenteret. Så jeg mener, at vi må finde en modus operandi, hvor Afrika, Latinamerika og Asien er repræsenteret på en passende måde.

Men jeg mener, at hovedspørgsmålet er, at vi må have et Nyt Paradigme, i hvilket hele menneskehedens interesser, menneskeheden som den udødelige art for fremtiden, må være det, der er vejviser for, hvad alle lande gør. Jeg mener, at tiden er inde til, at et folks legitime interesse, eller endda en gruppe af folkeslags legitime interesse, som et modsætningsforhold til en anden gruppe af folkeslag, nu må tilsidesættes, og at vi i stedet må definere, hvad menneskehedens fælles problemer er, hvilket vil sige at fjerne sult og indføre sikkerhed for energiforsyning og forsyning af råmaterialer.

Her igen mener jeg, at Kina har taget føringen med sit Måneprogram. Kinas Månemissioner viser virkelig, hvordan videnskab og teknologi kan håndtere spørgsmålene om sikkerhed for forsyning af råmaterialer og energi. For, Kina arbejder hen imod at udvinde helium-3 på Månen til brug for, at der i fremtiden endelig kan komme produktion af fusionsenergi på Jorden.

Jeg mener, at det mere er et spørgsmål om en vision for fremtiden. Det er mere et spørgsmål om at definere menneskehedens fælles mål, og dernæst bør repræsentationen reflektere denne holdning.«

Video med CCTV's program Dialogue kan ses her.

LPAC Fredags-webcast 2. OKTOBER 2015: Verden er et bedre og tryggere sted uden Wall Street

Helga Zepp-LaRouche-pressekonference i Kina: "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen" udgivet på kinesisk. Wall Street er dømt til snarlig undergang, færdig; Indfør omgående Glass-Steagall, forebyggende! LaRouche om koalitionen mod ISIS: Gør det! Der er en global, strategisk alliance: En Geneve III-politisk løsning på krisen i Syrien vil nu være mulig. Engelsk udskift.

LaRouche PAC Webcast, October 2, 2015
[proofed against the audio]

The World Is a Better and Safer Place Without Wall Street:
Dump Wall Street, Get Glass-Steagall, Bring Back Hamilton

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's October 2, 2015. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast here from larouchepac.com. We are recording here a few hours before live show time, just to let you know, in case anything drastic changes, but we are fresh from a discussion which we had with

Mr.

LaRouche earlier today. I'm joined in the studio by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and Benjamin Deniston from the LaRouche PAC Scientific Team.

Obviously, we're convening here at a very momentous time in history. This is a week which began with the events at the United

Nations General Assembly meeting, most significantly, the speeches on Monday by both Vladimir Putin and President Xi Jinping of China. Now that was happening on the inside of the United Nations building. On the outside, and in the entire general area of Manhattan, the LaRouche movement was making a very significant intervention which had a significant impact on

the proceedings of the United Nations, and the discussions around

that. And those of you who listened to, or had the opportunity to

listen to the 20th Fireside Chat with Mr. LaRouche that occurred

last night, Thursday night, you heard a short report by one of the LaRouchePAC activists about what those interventions have been. [<https://www.youtube.com/watch?v=imkd4v0hiiY>]

Now, simultaneous with the United Nations General Assembly meeting in New York City, another significant leader of the LaRouche movement, Helga Zepp-LaRouche, was in China. She was participating in a series of meetings, and very significantly, got to participate in a press conference announcing the publication of the {Executive Intelligence Review} Special Report, "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge," which

was now published in Chinese, and is available in the Chinese language, and we can be sure is already beginning to circulate widely in China.

[<https://larouchepac.com/20150930/eirs-silk-road-report-chinese-presented-beijing-press-conference>]

In the days subsequent to the beginning of this week, we've seen a very significant, dramatic shift in world events, and I know this is something which will be elaborated a little bit later in our broadcast. But obviously we've seen the Russian air

strikes against ISIS in Syria, and this has created really a chasm, a schism, inside the United States, where Obama himself is

finding himself completely edged out, and isolated, whereas significant leadership inside the senior leadership of the United

States, including John Kerry and others, and also other members

of Obama's own Democratic Party—Congressman Tulsi Gabbard is one

significant example of this—have distanced themselves, and distinguished themselves, from Obama, and have said, this is a necessary action on the part of Vladimir Putin, and one that should be supported.

Mr. LaRouche was also clear to point out that Europe is beginning to realign itself as well vis-à-vis these actions by Russia.

Now, the primary point that Mr. LaRouche wanted us to begin tonight's broadcast with, was the implosion of the Wall Street-based financial system. And this is what I'm going to ask

Jeffrey Steinberg to elaborate on, to begin our broadcast here tonight.

Let me just paraphrase a little bit of what Mr. LaRouche had to say in our meeting earlier, before I ask Jeff to come to the

podium. What Mr. LaRouche emphatically stated was that this financial system is on the verge of a total implosion. It's not

just a crash, but the entire thing is about to cease to exist. And that means the entire system must be changed. What do we say?

Dump Wall Street! We need a total reorganization of this entire bankrupt system, because we're experiencing a general breakdown of both the U.S. and the European financial systems. Therefore, action must be taken to shut this thing down. Nothing can be done to save it, he said.

The United States, as a nation, isn't bankrupt, but Wall Street is, and there's no solution within the current form of this financial system. The entire system must be put into receivership. He said, either way, Wall Street is finished. Either finished on its own accord, or finished because of a decisive action that's taken by patriots within the United States government. It's intrinsically bankrupt, according to any rational physical economic standard of measurement, and all you have to do is look at the facts. It's happening now, and that's not a bad thing. It's actually good, and we should make the point that Wall Street disappearing is good for the future of the American people. It should have happened a long time ago; it just needs to be cleaned up. The garbage has to be taken out, so that we can get our people back to productive work.

So that was a short paraphrase of what Mr. LaRouche had to say. I'm going to ask Jeff to come to the podium, elaborate a little bit more on the context of this, to begin our broadcast here tonight.

JEFF STEINBERG: Last week a number of leading figures in both Wall Street and the City of London were bracing themselves, waiting to see whether the Federal Open Market Committee at

the

Fed was going to begin the process of normalizing interest rates,

by raising them for the first time in seven or eight years by one-quarter of 1%. There was {absolute} panic and pandemonium over the prospect of that taking place, and statements were issued from the City of London, the IMF Managing Director Christine Lagarde, saying that if the Fed raises rates, it may very well trigger a blowout of the entire system, and then the Fed will be holding the bag, taking the blame for a financial blowout.

Well, the simple fact of the matter is that the Wall Street system is bankrupt, and by Wall Street system, I mean the extended system of gambling that exists on Wall Street, that dominates the City of London. You would get around the globe. You've got Frankfurt. You've got Paris. You've got Dubai in the

Middle East. You've got Macao and Hong Kong in the Pacific region.

These are all centers in which there is virtually no connection

any more between the activities in the real economy, and the gambling and churning of gambling money that's going on in the financial sector.

So there is nothing that can be done to avoid the fact that at some point very soon, there will be a trigger incident. It could be virtually anything. And it could be the beginning of a

very rapid, total evaporation of this entire mountain of debt, and what Mr. LaRouche has also been emphasizing, is that the danger in this situation is that if there is not immediate pre-emptive action, before that blowout occurs, then what you're

likely to see is a period of total chaos, in which the bankruptcy

of the financial bubble creates a system of chaos in the real economy, where you wind up with very destructive developments,

with social chaos, in which the real people of the United States

and other parts of the world become once again, but on a much more dangerous scale, the victims of this kind of chaos.

So the point is very simple. There's got to be pre-emptive action now to put Wall Street in its entirety out of its misery.

And the simple first step to be taken in that direction is to reinstate Glass-Steagall. By reinstating Glass-Steagall, and making it clear, that this mountain of gambling debt will never

again be bailed out by taxpayers' funds.

The simple fact of stating that means, that the entire Wall Street system will immediately blow out. Someone is going to panic; someone is going to make a margin call, because so much of

this gambling debt, is built on borrowed money that the whole thing will evaporate. But the crucial thing is that you've got

to first create a clean and total separation between commercial

banking, which does impact on the real economy and this gambling

debt; this mountain of gambling debt that's sitting there as a parasite on the real economy. If you make that separation by passing Glass-Steagall in the United States, this will be the basis for immediate action in other parts of the world. So in

effect, by acting here in the United States, we will create the

conditions for a global Glass-Steagall separation, and then all

of this gambling debt can just evaporate.

Now, an illustrative case of this: Back in 1998, when you had the beginnings of a whole sequence of debt blow-outs, in Japan, you had a large number of Japanese banks that were basically bankrupt and were going to have to be put through

bankruptcy reorganization. Under those conditions, those banks posed a systemic risk, not just in Japan, but globally. There were some people in the Japanese Finance Ministry who understood, and still had a memory of the difference between productive investment, legitimate commercial banking activity, and the gambling activities that had infected the whole international banking system.

And so, those banks were basically audited, and all of the derivative contracts, all of the international gambling contracts that those banks had were simply cancelled. The counterparties were contacted and given the option, of netting out those contracts; or facing the consequences of losing those funds, those gambling debts that nobody had sufficient funds to be able to even remotely cover. So, in the case of Japan, the gambling debts were cancelled, and then the banks were put through reorganization; there was no systemic risk.

At the same time, in the Summer of 1998, Alan Greenspan – who was in the final phases of the elimination of Glass-Steagall as the chairman of the Federal Reserve, and formerly a senior partner at JP Morgan when the plan was hatched in the mid-'80s to wipe out Glass-Steagall. Instead what Greenspan did was, he called in all of the counterparties of Long Term Capital Management [LTCM], a relatively small, offshore hedge fund located in the Dutch Antilles. But they had derivative contracts tied to the Russian debt, which the Russians defaulted on, the famous GKO scandal of 1998.

And so, LTCM, rather than being put through an orderly reorganization by netting out those derivatives contracts; Greenspan called in all of the counterparties, and wouldn't let

them leave the room until they bailed out LTCM. So, on the one hand, you had a cancellation of the derivatives; on the other hand, you had a hyperinflationary bail-out. Really just the beginning of a hyperinflationary process that went off the charts a year later, when Glass-Steagall was repealed. And then it was really off to the races; with everything invested in gambling and virtually nothing going into the real economy. So now here we are, it's October of 2015. We had a shake-out of the bubble in 2008, and now it's back once again with a vengeance, because there was no change in policy. The Dodd-Frank bill with the Volcker Rule was a sick joke; it did nothing to change anything. So now, the too-big-to-fail banks have accrued a greater amount of gambling debt than they previously had. That debt cannot and will not ever be paid. So, by any scientific measurement, all of Wall Street is hopelessly bankrupt; and so long as you remain in the trap of the current system, nothing can be done about that. And we're headed very soon – perhaps in a matter of days or weeks or months – to a point where the entire system blows out; the entire trans-Atlantic system evaporates, literally overnight. And then you've got social chaos on a very, very broad and dangerous scale. So, there is no money. Your money, your personal investments in mutual funds or Wall Street stocks, or anything like that; there's nothing there to protect. It can't be protected; and in fact, what's going on right now on the eve of the annual Autumn meeting of the IMF, scheduled to take place in the next few weeks in Peru, are calls all over the place for a

new surge of hyperinflationary quantitative easing. You've got the European Central Bank about to extend its QE program towards the end of 2018; in other words, a massive hyperinflationary bail-out that will further erode the real economy. So, Wall Street is dead; the funeral should have already taken place long ago. And now we're at a point where that system must be completely shut down. Cancel out all the derivatives; separate the banks under Glass-Steagall, into commercial banks and let everything fall off the edge of the cliff. Because it's unpayable, it's illegal, it's commingled with massive amounts of criminal money; it serves no purpose whatsoever. The world is a better and safer place without those Wall Street activities; without the City of London, without the activities in Frankfurt and Paris and these other parasitical financial capitals. Glass-Steagall right now, immediately. And we've got a political context in which President Obama, although he is not down all together, is greatly weakened. And you can put a {fait accompli} on his desk and force the signing of Glass-Steagall. If he refuses to do that, then he's out under the 25th Amendment; because to not do it, in the face of this imminent blow-out of Wall Street, would be an act of criminal insanity that warrants his removal from office. So, that's the story. Wall Street is doomed. If you listen to idiots like Christine Lagarde, or Ambrose Evans-Pritchard over at the London {Daily Telegraph}, they're saying, "Gee, we're not

sure if this is a systemic crisis, or some minor cyclical problem that we can just weather by printing a bit more money." They're either idiots, or criminal liars, or both.

The fact of the matter is, Wall Street is dead; it's dead in the water. Nothing can be done to save it. And the question is, do you want that doom to spread to the real economy; to the real population that's already suffering enough? Or, are you prepared to fight to insure that the right preemptive measures are taken now? Because a week from now may be too late; we don't know how close we are to the edge. Well-informed insiders from London and Wall Street thought that we were about to blow out a week and a half ago, had the Fed gone through the small step of simply raising interest rates and shifting the directionality. There's a million and one potential small triggers out there, but the triggers are not the real issue. The real issue is that the entire system is doomed; and we've got to take the right remedial action before the doom spreads into the real world of real people, and then it's too late.

Franklin Roosevelt had an understanding of the kinds of measures that have to be taken. On the one hand, the Glass-Steagall Act and other measures that secured depositors funds in the commercial banks; shut out the gambling debt. But then Franklin Roosevelt also moved on for massive credit emissions into the real economy. He did the TVA; he created a massive number of jobs through various public works programs,

much of which became the kind of infrastructure-building projects, major dam projects, municipal buildings, roads; all the kinds of things that were the necessary preparations and foundations for what became the "arsenal of democracy," the enormous economic surge that occurred, when the United States was

on the verge of entering into war, against Nazi Germany and Japan. So, Roosevelt had the formula.

The situation today is far more dangerous, far more severe, than it was at the time of Roosevelt. But the principles, the American System principles, that Roosevelt understood and acted

on, are the recipe for success today. But the starting point is

to simply face the reality and act preemptively on the fact that

Wall Street's dead. Give it a decent funeral, but pay no respect

whatsoever to this quadrillions of dollars, of strictly gambling

debt that have been built up since the repeal of Glass-Steagall

in particular.

What Mr. LaRouche has emphasized, is that this process goes back—really the beginning of the decline in actual productivity

in the U.S. economy, started with the death of Franklin Roosevelt. It accelerated tremendously after the assassination of

John Kennedy, and particularly after Nixon took the world off the

Bretton Woods fixed- exchange-rate system. That was the era when

people like George H.W. Bush and his underlings began to come in

and greatly accelerated the process of take-down of the real

economy.

So, we're at the point now: Wall Street's doomed; it's finished. So, let's do the right thing.

BENJAMIN DENISTON: Thanks, Jeff. Now for the second element of our show today, I'm going to shift to the dramatic and ongoing change in the world strategic framework, specifically with the situation in and around Syria, as the major focal point for this shift.

Now, this is the subject of the institutional question which has been posed to Mr. LaRouche this week. But before posing that question and asking Jeff to deliver Mr. LaRouche's response, I'd like to add just a little bit of background.

Over the recent few weeks, we have been seeing the development of a very clear and decisive break with Barack Obama.

This has been coming from, really, around the entire world, coming from Russia, coming from China, coming from Europe, and as

Matthew mentioned in the opening, as well as from within institutions of the United States. And I think it's important to

recall, that it was just a few months ago, in late July, that the

former director of the U.S. Defense Intelligence Agency, Gen. Michael Flynn, in an interview with Al Jazeera, had said that for

years President Obama has been willfully ignoring the DIA's warnings about the growing threat of radical jihadist-terrorist

networks in Iraq and Syria, the forces which have subsequently become what we now call ISIS. General Flynn made it absolutely clear that this was not just negligence or a failure, but this

has been the conscious policy of the Obama White House, in effect

protecting and supporting the growth and the solidification of ISIS.

Now, at the same time, in this recent period, there's been an increasing recognition that this massive surge of refugees fleeing into Europe, are actually running from the effect of Obama's policies; that Obama's policies have been responsible for driving this refugee crisis.

In this context, just this past Wednesday at the United Nations Security Council, there was a meeting to discuss how to

combat the growing threat of terrorism. And both the Chinese and

Russian foreign ministers have made very clear, that in this fight against terrorism—what's happening in the Middle East—the

sovereignty of the Syrian nation must be respected, obviously in

direct contradiction and conflict with Obama's calls for regime

change in Syria, and the removal of the government there.

Also this week, we saw more signs of support of this shift, also coming from Europe, with the Swiss foreign minister saying

that the Syrian government needs to be included in a broad dialogue to settle the conflict there, and the president of the

European Parliament calling for the inclusion of Russia and Iran

in an international coalition to resolve the conflict in Syria.

Perhaps most dramatic, as, again, Matthew referenced in the beginning, and as I'm sure all of you have seen, Russia has now

initiated a series of coordinated air campaigns and strategic

bombings against ISIS and other terrorist elements which have been otherwise, frankly, operating under the protection of Obama's policies.

So, in this context of a whole array of moves indicating a shift in the world situation, around this pivot in Syria, the following institutional question was posed to Mr. LaRouche: "At the special UN Security Council session on terrorism this week, China's Foreign Minister Wang Yi called for the convening of a Geneva III conference on Syria, with no preconditions, and with participation of all interested parties.

What are your thoughts on China's proposal at the UN Security Council?"

I'd like to invite Jeff to deliver Mr. LaRouche's response to this question.

STEINBERG: The short answer that Mr. LaRouche gave to the question, was two simple words: "Do it!" I'll elaborate a bit. You've had a policy, as Ben just indicated, of tolerance for the growth and expansion of the Islamic State, of the Nusra Front, of other similar jihadist-Salafist organizations; you've got the so-called Army of Conquest, of which Nusra is now a part—all of them operating inside Iraq and inside Syria. Despite the fact that there's a supposed coalition of 60 countries waging combat against these organizations, they seem to miraculously continue to expand their territorial holds. Despite the fact that they're under attack and under surveillance and scrutiny, they keep managing, somehow or other, to get new recruits slipping across the international borders, into Syria, into Iraq, to the point, that several months back, the CIA estimated that the Islamic State had 15,000 fighters total; and just in the last several weeks, they've revised that number up to at least

25,000,
perhaps 30,000.

In other words, if you factor in the fact that some of them are being killed, through the bombings, through combat operations, – particularly the Kurds have been quite effective

against ISIS—they've obviously been swelling their ranks, with very little to stand in the way.

Now, here you have a coalition. Some of the leading players in the, quote, "U.S.-led coalition," are Turkey, Saudi Arabia, Qatar, Kuwait; and it's well-known, that the major entrée point

for foreign fighters coming into Syria, is across the border from

Turkey. There's a very lucrative black-market smuggling route, that runs between Turkey and Raqqa , which is the capital city of

the ISIS area in northern Syria. The Turkish government, the ruling party, the AKP, and particularly, the immediate circles around President Erdogan, are making money hands-over-fist through these black-market dealings with the Nusra Front, with the Islamic State, and with these other Salafist terrorist networks.

So, a simple question is: What coalition against ISIS? It doesn't exist! It's been a fraud from the beginning.

So now the Russians have stepped in, and they've done it within the framework of international law. There was a formal authorization for the use of military force, that the Russian Federation Council voted up unanimously to President Putin.

So,

in other words, unlike President Obama, who never went to Congress, the Russian state structures have given authorization.

The Syrian government of Bashar Assad formally invited Russia to

participate. Russia has established an information-sharing center

that will be up and functioning within a matter of days or weeks

in Bagdad, with Syria, Iran, Iraq, and Russia participating. So,

in other words, all the elements are being put in place for an actual serious assault against this terrorist infrastructure. And

last night overnight, Russian bombers carried out 18 sorties against Raqqa, which is the province and the capital city of the

entire ISIS-controlled area inside northern Syria and Iraq.

So, in other words, you're seeing a serious military operation for the first time. And the Syrian armed forces have been depleted dramatically by four years, four and a half years,

of combat against a force that's been continuously beefed up, armed, supplied with new recruits, from an entire jihadist apparatus from around the world.

And the Russians know, by the way, that there are now an estimated 5,000 Chechen fighters in the ranks of the Islamic State, fighting inside Iraq and Syria. And so this poses an immediate serious, really grave security threat to Russia.

So Russia is not sitting back, is not running a phony war. Russia is in there. They're serious, and this is a strategic game-changer.

The reason that the White House is hysterical over this is that there is this so-called coalition. The United States is protecting Saudi Arabia, and by extension, protecting the British-Saudi Arabian dirty deals that have created this jihadist

problem in the first place. Qatar, Turkey, all supposed members

of the Obama-led coalition, are all on the other side. They're all actively supporting the spreading of the Islamic State and the Nusra Front.

General David Petraeus, the so-called hero of the surge, who is now an official adviser to the Obama White House and the

National Security Council, has called for the United States to openly support the Nusra Front. That's to say, openly support al-Qaeda, the same al-Qaeda that did 9/11; the same al-Qaeda that in 2012 killed the U.S. Ambassador to Libya, and three other American diplomats. But fortunately, that noise, that policy from the Obama White House, has been substantially suppressed. There are other elements in the U.S. military that are prepared very much to work with the Russians. Secretary of State John Kerry has become the point person for a different U.S. policy, a policy that he's been working out for months in coordination with the Russian Foreign Minister Lavrov, and back during his meeting in the spring in Sochi, directly with President Putin. So Kerry in a CNN interview several days ago, made it clear: He said, there is a new policy. And the new policy is, we are not insisting on instantaneous regime change. We're not going to go there. We're not going to do a Saddam Hussein. We're not going to do a Muammar Qaddafi. There's going to be a transition. The governing institutions are going to be preserved. We're going to be patient. We're not going to allow Syria to fall into chaos, and we'll work with the Russians militarily. So the Russians are making it clear. They're carrying out real combat operations, and they are out for blood. They're going to wipe out the Islamic State, and increasingly, China, India, Germany, France, many of the countries in Europe that are now overwhelmed by the refugee flow from ISIS, from Nusra, they're onboard. So you have a global strategic realignment, which means, yes, the prospects of a Geneva III political solution to the Syria crisis is now viable, and feasible. You've got China,

Russia, India, Germany, France somewhat more reluctantly, all ready to go on this, and you're got Iran, Syria, and elements within the United States who have basically sidelined, but not yet eliminated the Obama presidency, who are ready to go with this.

Again, as Mr. LaRouche said very simply, "Do it!"

OGDEN: Thank you very much, Jeff. So with those two elements of the current strategic picture presented to you here,

before I conclude this webcast, I just want to go back and re-emphasize what Mr. LaRouche asked us to open this broadcast with. And I want to do so by reading a short passage from what Mr. LaRouche had to say last night on the National Activists' telephone call, the so-called Thursday night Fireside Chat. And

this is what Mr. LaRouche said about Wall Street:

"The United States economy is about to collapse, and it's a real collapse. All of Wall Street is bankrupt, and worthless. If

the United States were to try and go along, and try to do business with Wall Street, and Wall Street institutions, that would be a disaster. Because Wall Street would itself collapse,

since it's already in a state of collapse. If we let Wall Street

go ahead, and do its own collapsing, the result would be a disaster for most of the people of the United States on a very large scale.

"So we have to get rid of Wall Street, immediately. We have to junk it. Point out the fact that it's worthless, that it's only a complete fraud. It has no economic value whatsoever, except that of trash. And so therefore, we're going to have to get a radical change in the organization of the financial system

of the United States for two reasons: first of all, to maintain

an economy that will function for the United States population;

second of all, to protect the United States {against} the influence of Wall Street. Because if Wall Street goes on its own,

and takes the dive that it will take, automatically, under those

circumstances the people of the United States may be starving all

over the place. Because if the United States collapses, then the

U.S. economy will itself be in a disastrous condition. That is,

the financial system will collapse.

“And therefore, we have to get rid of the Wall Street system, and {we} have to collapse it in a controlled way. And then use that method of controlled action against Wall Street, in

order to make the kind of re-organization that Franklin Roosevelt

did in dealing with Wall Street in an earlier period. And that’s

what has to happen.”

So, with that said, I’d like to encourage everybody, if you haven’t heard it yet, go back and listen to this discussion with

Mr. LaRouche last night. This is the 20th Fireside Chat. Mr. LaRouche will also be engaging in his weekly discussion with activists in New York City tomorrow, and the intervention of the

LaRouche movement on the streets of Manhattan is continuing, as

we come out of this week, and into the following.

So, I’d like to thank you for joining us here tonight, and please stay tuned to larouchepac.com.

EIR's rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« oversat til kinesisk bliver præsenteret ved en pressekonference i Beijing

Den 29. september 2015 – Ved en pressekonference i Beijing, som var sponsoreret af EIR og Renmin Universitets Chongyang-institut for Finansstudier, holdt Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, og William Jones, EIR's kontorchef i Washington, i dag hovedtalerne ved offentliggørelsen af den kinesiske oversættelse af EIR's banebrydende rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Der var omkring 70 personer til stede, inklusiv 15 repræsentanter fra kinesiske medier, nogle repræsentanter fra regeringsinstitutioner samt flere tænketanke. Derudover kommenterede ni ledende kinesiske videnskabsmand på rapporten og dens vigtighed for det kinesiske projekt »Et Bælte, En Vej«. Chongyang-instituttet har også indvilget i at være medsponsor af rapporten.

Helga Zepp-LaRouche beskrev, hvordan Schiller Instituttet har udviklet projektet omkring Den Nye Silkevej/Verdenslandbroen over de sidste 20 år og skitserede de bestræbelser, der var fortsat i årtier for at realisere rapporten. Hun sagde, at udbredelsen af rapporten repræsenterede en enestående mulighed for at ændre verdenshistoriens kurs: »Vi skal væk fra geopolitik og bevæge os over til et nyt paradigme for

menneskeheden,« sagde Zepp-LaRouche.

Kommentarerne til rapporten fra videnskabsmændene var fuldkomment overstrømmende. En videnskabsmand sagde, at han har kendt Schiller Instituttet i lang tid og lært meget fra dets ideer. »De har meget enestående økonomiske ideer og lægger vægt på fysisk økonomi. Lyndon LaRouche har udviklet ideen om negentropi for at forklare økonomiens love. Vi kan ikke tillade, at kapital kontrollerer alt. Vi skal kontrollere kapital,« sagde han.

En anden videnskabsmand bemærkede, at Schiller Instituttet har en anden tilgang til økonomi end de fleste andre, ved at lægge vægt på infrastrukturens grundlæggende vigtighed. Han sagde, at »Helga Zepp-LaRouche har gjort store fremskridt med sine ideer«. En videnskabsmand bemærkede, at Kinas politik »Et Bælte, En Vej« danner grundlag for begyndelsen af en ny verdensorden, og at vi skal finde ud af, hvordan den er forskellig fra den USA-ledede verdensorden. En videnskabsmand fra Kinas Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) understregede, hvor enestående rapporten var, priste det bagvedliggende arbejde og tilskyndede kinesiske eksperter til at tage notits af analysemetoden brugt i EIR-rapporten.

Yderligere en videnskabsmand, som lige var blevet færdig med at læse rapporten på kinesisk aftenen før, sagde, at den åbenlyst var skrevet med et globalt perspektiv og bemærkede, at den handler om at se ind i fremtiden og ikke blot forklare fortiden.

Der opstod en livlig diskussion i spørgetiden, og mange deltagere kom efterfølgende op til autorerne for at få deres kopi underskrevet. Chongyang-institut har allerede købt 1000 kopier af rapporten til fordeling i dets netværk og til videnskabsfolk i Kina.

Præsident Xi og Obama fortsatte diskussionsrunder med nedtonede udtalelser; I slutningen af presse mødet bragte Xi »Et bælte, en vej« og AIIB på banen

Den 25. september 2015 – Mellem den pompøse reception i Det Hvide Hus denne morgen og den officielle middag i aften var mødet og presse mødet mellem Kinas præsident Xi Jinping og USA's præsident Barack Obama karakteriseret af en tilsyneladende tendens til kun at snakke om forudsigelige emner og til nedtonede udtalelser. Det handlede om internetsikkerhed, adfærd i Det sydkinesiske Hav, det kinesiske aktiemarked, fremme af turisme, nogle andre emner og, især, den opreklamerede klimasnak.

Nogle få aftaler blev skitseret – deres detaljer er endnu ikke offentliggjort – f.eks. en hensigtserklæring om samarbejde om udvikling i forhold til katastrofehjælp, sikkerhed for fødevareforsyning og andre formål. Der kommer en fælles erklæring omkring klimaforandringer. Der er et nyt adfærdskodeks i forhold til møder i luftrummet, som skal supplere et eksisterende kodeks for marinefartøjer osv.

Under den 57 minutter lange fælles pressekonference ved middagstid i dag i Rosenhaven i Det Hvide Hus blev disse emner gennemgået på nedtonet vis, indtil Xi i svaret til det sidste spørgsmål fra People's Daily lavede en bemærkelsesværdig ændring. Han hev, uden at skjule det, en seddel frem og læste beskeden meget hurtigt. Spørgsmålet lød, »Vil Kinas vækst udfordre USA?«.

Xi: Kina bygger nationale systemer

Xi sagde, at den kolde krig er slut. Landende må opgive tanken om, at »jeg vinder, du taber«, som om det var et nulsumsspil. Hvis Kina udvikler sig, og hvis USA udvikler sig, vil det være til fordel for hele verden. Vores fælles interesser vil veje tungere end enhver uenighed.

Han sagde, at vi ved fælles indsats må udvikle »en ny model for de store nationers fællesskab«. Det skal være ikke-konfliktorienteret, ikke-konfronterende, baseret på gensidig respekt og samarbejde. Kina har initieret programmet med »Et bælte, en vej« og Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, og alle disse initiativers mål virkeliggør målet for fælles udvikling. Han sagde, at Kina er en nation, der bygger nationale systemer.

Xi betonedede, at vi må forsvare de mål, der blev opnået med den sejr, der blev vundet ved krigens slutning for 70 år siden.

USA: Senator Mike Gravel ved FN: Kinas politik tilbyder løsninger på Obamas ulykker

14. september, 2015 – Forhenværende senator for USA, Mike Gravel fra Alaska, præsidentkandidat for det demokratiske parti i 2008, og mangeårig skarp kritiker af USA's udenrigspolitik, inklusive Obama-regeringens, fortalte i dag

FN's presse i New York, at Kinas politik tilbyder løsninger på verdens økonomiske og politiske krise. Gravel henviste til Kinas udviklingspolitik med "Et bælte, en vej" for global infrastruktur som løsningen på verdens økonomiske krise og sagde, at han ikke kunne se nogen løsning komme fra Obamas USA.

"Dette er Silkevejen, som ikke har noget at gøre med militarisme at gøre", forklarede han. "Dette er Silkevejen, som er designet til den økonomiske forening af Asiens og Europas kontinenter gennem Eurasien – og det vil være et system med jernbanetransport, med veje og med investeringer langs med vejen gennem denne proces, og derefter med udvidelser mod syd ind i Arabien og Iran.

"Så når vi ser på den totale plan – og organisationen EIR, Executive Intelligence Review, har udgivet et hæfte om den, som er helt fantastisk i sine detaljer."

"Der er ikke involveret nogen plan om overherredømme", sagde Gravel og tilføjede: "Man kommer, man tilslutter sig, og det er ingen betingelse, at man er enig om alle facetter af deres politik. ... Og BRIKS er også i færd med at etablere en finansinstitution for at imødegå det, der foregår med IMF og Verdensbanken."

Senator Gravel gjorde også rede for den "forfærdelige" udenrigspolitik, som føres af USA's neokonservative, så som Victoria Nuland, med Obamas støtte til Ukraine. Den russiske præsident Putin reagerede og handlede intelligent for at forhindre krigen i at eskalere, ved at annektere Krimhalvøen, fremførte Gravel. Obama, sagde han, er en fortsættelse af Bush-administrationen i 1988 og dens neo-konservative.

Gravels to timer lange pressekonference affødte mange spørgsmål fra de 20-30 fremmødte pressefolk. De indbefattede Kinas *People's Daily*, *China Daily*, *Xinhua*, og *Wenhui Daily*; Itar Tass fra Rusland; Deutsche Welle Radio, det tyske

presseagentur og taz.de fra Tyskland; *The Wall Street Journal* og wnd.com fra USA; Italiens *La Stampa* og Ansa news agency; Canadas Global Research; Pakistans *The Dawn* og Associated Press fra Pakistan; *Al Akbar* fra Beirut; Al Hurra TV, fra Mideast Broadcasting Network; Salima Press, iransk, bulgarsk and japansk presse, samt andre.

Senator Gravel blev introduceret af medlem af FN's korrespondentsammenslutning, Joe Lauria fra *Wall Street Journal*, som rapporterede, at han havde rejst sammen med Gravel i begyndelsen af 2008, da denne, som demokratisk præsidentkandidat, deltog i en debat med 8 andre kandidater, deriblandt Hillary Clinton og Barack Obama. Lauria sagde, at, i 1971 havde Daniel Ellsberg taget skridt til at afsløre de tophemmelige efterretninger, der var indeholdt i Pentagon-dokumenterne om Vietnamkrigen, men at "kun senator Mike Gravel havde mod til at påtage sig at indlæse de klassificerede dokumenter i Kongressens Protokol. (Fordi der ikke var et beslutningsdygtigt Senat, måtte Gravel indkalde til en høring i Komiteen for Bygninger og Grunde, som han var formand for 29. juni 1971, og, under pressens tilstedeværelse, oplæste han ved høringen Pentagon-dokumenterne, der senere blev udgivet af Beacon Press med titlen: "Senator Mike Gravels udgave af Pentagon-dokumenterne.)

Senator Gravel fortalte tilhørerne fra pressen i dag:

"Vi behøver ikke prædike om dette forfejlede demokrati rundt omkring i verden. Obama er en fortsættelse af Bush-administrationen i 1988, og dens neo-konservative. I 1998 pressede disse neo-konservative Bill Clinton til at angribe Syrien, Irak og Iran. Formand for Den Nationale Fond for Demokrati; Det amerikanske Fredsinstitut, Steven Hadley krævede, at Syrien blev bombet og Ukraine militariseret. NATO er en forlængelse af hele dette kompleks, og dets virkninger strækker sig ind i indenrigspolitik."

Som et eksempel på dette nævnte senator Gravel "Obamacare",

som han sagde, er tre gange så dyrt som sammenlignelige sundhedssystemer i resten af verden, og tilføjede, at USA har det dårligste servicesystem. USA's befolkning ønskede et regeringsbetalt system, sagde han; Obamacare støtter forsikringselskaber og medicinalindustrien.

Flygtningekrisen kan kun løses gennem et fundamentalt skift i den økonomiske politik.

Af Helga Zepp-LaRouche

19. september 2015 – I disse, verdenspolitikens stormfulde dage, ser vi to, grundlæggende forskellige typer af politiske og finanspolitiske beslutningstagere: de, der ud fra et optimistisk menneskesyn fremlægger en klar vision for menneskehedens fremtid, og de, hvis kræmmersjæl slet ikke lader nogen plads tilbage til noget som helst menneskesyn, men kun med tilbagevirkende kraft søger at opretholde deres magt og gæld fra fortiden, selv om disse for længst er ophørt med at være erholdelige. I de dramatiske ændringer, der vil finde sted i de kommen-de uger, vil vi kun kunne løse de problemer, vi står over-for, hvis det lykkes at vinde de europæiske nationer og USA for det nye paradigme, som BRIKS-nationernes økonomiske politik og Kinas »win-win«-politik med den Nye Silkevej repræsenterer.

Lyndon LaRouche: Den globale udvikling »slår nu ind over USA«

Leder, 16. september 2015 – Der er en grund til, at Lyndon LaRouche begyndte sin ugentlige udsendelse, hvor han diskuterer med [LaRouche PAC Policy Committee, den 14. sept.](#) med en skarp polemik om den måde, folk tænker på.

»Det første, jeg ville gøre«, erklærede han fra starten, »er at sige, at folk, der plukker kendsgerninger ud som sådan, om, hvad der sker internationalt, bare narrer sig selv. En proces er en proces, og man kan ikke forstå processen ud fra de enkelte detaljer. Så detaljer er forkerte.«

Og hvis man tænker forkert, vil man ikke kunne forstå, hvad det er, der rent faktisk foregår i verden, og man vil helt sikkert ikke kunne handle på den passende måde for at forme og styre denne udvikling. *»Problemet her er, at Bertrand Russell introducerede en korrupsion, der kaldes 'kendsgerningerne'«, udtalte LaRouche.*

»Putin foretog, sammen med Kina, et træk for at igangsætte en dynamisk proces internationalt«, sagde LaRouche. »Dette responderede Tyskland på. Og i denne sammenhæng ændrede Tyskland sin politik for at knytte sig til samarbejde med vores økonomi, og ligeledes i Tyskland ... De indså, at hele det system, som de havde opereret ud fra, er færdigt.« Topkredse i Tyskland stak også en pind i hjulet på kursen hen imod atomkrig, som Obamas provokationer imod Rusland og Kina var i

færd med at skabe.

Hvad betyder det? Det betyder, at Obama er i store vanskeligheder, for det første, og det er, som det skal være.» LaRouche fortsatte: Dette globale omslag i havet »slår nu ind over USA. For, Wall Street er ikke bare dømt til undergang; det er mere end dømt til undergang!«

Som følge af denne globale proces er der nu, i både USA og internationalt, en næsten universel erkendelse af, at hele Obamas politik i Sydvestasien har ført til en total katastrofe, inklusive spredningen af endeløse krige i regionen og millioner og atter millioner af flygtninges situation, som disse krige har fremkaldt. Og det er nu også en åben hemmelighed, at den miskrediterede Obama ikke har den fjerneste idé om, hvordan han skal respondere på den russiske præsident Putins internationale initiativer for at besejre ISIS, stoppe krigene i Mellemøsten og bringe flygtningekrisen under kontrol.

Men det har Lyndon LaRouche.

For det første, fjern Obama fra embedet ved hjælp af det 25. tillæg til USA's Forfatning. (En naturlig følge ville være **at frigive de 28 sider** (af den oprindelige Kongresundersøgelse af 11. september, 2001, -red.), der ville have den gavnlige virkning at fjerne det britiskstyrede, saudiske kongedømme totalt fra den internationale terrorismeligning.)

For det andet, tage imod den russiske præsident Putins tilbud om at etablere en international koalition – inklusive regionens suveræne regeringer – for at bekæmpe ISIS og andre udtryk for terrorisme, og som ville gøre en ende på de krige, der har hærget regionen.

For det tredje, gå sammen med Kina, Rusland og de andre BRIKS-nationer om at lancere en fuldt optrappet revolution for udvikling, bygget op omkring den internationale anvendelse af FDR's Glass-Steagall, etableringen af en kreditpolitik i

traditionen efter Hamilton, og med perspektivet om Verdenslandbroen, som Lyndon og Helga LaRouche har været pionerer for i årtier.

Blandt andre gavnlige virkninger vil denne politik få Bertrand Russell til at vende i sin grav!

Lev op til denne historiske stund – det er måske menneskehedens sidste chance. Af Helga Zepp-LaRouche

Tale ved Schiller Instituttets konference i New York, 12. sept. 2015: Skabelsen af et fredsparadigme. " ... ved disse mennesker ikke, at der findes en højere lov, der vil hævne denne uretfærdighed? Og jeg mener, at jeg genkaldte Ibykus-digtet (Ibykus' Traner) af Friedrich Schiller; jeg sagde; »Kender I ikke til den lektie, at, hvis man begår en forbrydelse, så findes der noget, der kaldes Erinyerne, hævn gudinderne, der vil komme over dig?«

[Læs også Lyndon LaRouches indledende indlæg her:](#)

Download (PDF, Unknown)

Video: Helga Zepp-LaRouche: Et nyt paradigme for civilisationen (Dansk udskrift)

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche:

»Du ved sandsynligvis ikke noget om det endnu, for massemedierne dækker det ikke, men virkeligheden er den, at menneskeheden allerede har indledt en fuldstændig ny æra med BRIKS-landene. De er i færd med at virkeliggøre et fuldstændigt nyt økonomisk og finansielt system. Kina er i færd med at bygge den Nye Silkevej, der bringer udvikling og fred til alle lande, der deltager i projektet. Kinas kultur er orienteret imod en bedre fremtid for menneskeheden, og hele den kinesiske befolkning deltager optimistisk i denne fællesmission.

Den indiske premierminister Modi har udtrykt det således: 'BRIKS-landene udgør den første alliance i historien, der ikke defineres ud fra sine aktuelle kapaciteter, men ud fra det fremtidige potentiale, og det er dets befolkningers kreativitet.'

Lad os gøre alt, vi kan, for at få de europæiske nationer og USA til at gå med i dette optimistiske perspektiv for fremtiden.«

(Men uanset, hvilken form for trykkemaskine, der bruges, må

vore trykkeriarbejdere ...)

Speaker: »Den største udvikling i vores levetid er blevet fuldstændigt blokeret af medierne. Er der noget, medierne ikke vil have, du skal vide?«

Den kinesiske præsident, Xi Jinping:

»Vi har kun en planet, og landene deler denne ene verden. For at få fremgang i Asien, og i verden, kan vi ikke undvære hinanden. Det, som Kina derfor har mest brug for, er harmoniske og stabile, nationale forhold, og fredelige og rolige, internationale forhold. Uroligheder og krig er imod det kinesiske folks fundamentale interesser. Kina har, i moderne tider, lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande, eller folkeslag, den samme tragedie. Historien har lært os, at intet land, der forsøgte at opnå sit mål ved hjælp af magt, lykkedes med det.«

Den russiske præsident, Vladimir Putin:

»Vi går nu ind i en ny fase af vores nationale udvikling. Vi må forstå, at de fremtidige generationers liv og vore udsigter som land og som nation afhænger af os i dag, af vores faste beslutning om at udvikle vore udstrakte vidder fra Det baltiske Hav til Stillehavet.«

Den indiske premierminister Narendra Modi:

»Ligesom vi kæmpede for vores frihed, ligesom vi kæmpede sammen; vi var ikke adskilt dengang. Vi var sammen. Vandt vi

ikke kampen om frihed imod det imperium? Hvis det indiske folk kunne fjerne så stort et imperium uden at have regeringsmagten, uden våben og endda uden ressourcer, så er det, venner, nutidens nødvendighed at udrydde fattigdom. Kan vi ikke overvinde fattigdommen? Mine kære, 1,25 milliard landsmænd, lad os beslutte at udrydde fattigdommen, vinde kampen imod den. Lad os gå frem med drømmen om at udrydde fattigdom i Indien.«

Fra den Gamle Silkevej ...



til den Nye Silkevej:



Et nyt paradigme for civilisationen



**Helga Zepp-LaRouche
på Silkevejskonference i
Sydkorea:
“En nye æra for**

menneskeheden, i hvilken vi bliver virkeligt menneskelige”

Når vi taler om Den nye Silkevej som en vision for fremtiden, bør det ses, ikke alene som et synonym for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, og mest udtrykkeligt som grundlaget for en fredsorden for det 21. århundrede, baseret på fuldstændigt andre, økonomiske og videnskabelige principper end det foregående globaliseringssystem, men også som et paradigme, der vedrører den menneskelige arts identitet som den hidtil eneste, kendte, kreative art i universet.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 10. august: Vi må styrke modstanden mod atomkrig

Med formand Tom Gillesberg

Klik her.

POLITISK ORIENTERING den 6. juli 2015: Så blev det et stort "Oxi-Nej" i Grækenland

Med formand Tom Gillesberg

lyd:

Helga Zepp-LaRouche: Erklæring om den strategiske situation: 'Vi er alle grækere!' – Kun med den Nye Silkevej har Europa en fremtid

Der er en meget reel og umiddelbart tilgængelig løsning på denne krise: Den »Win-win«-strategi, som Kina har tilbudt, dvs. samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej, den såkaldte »Et bælte, en vej«-politik, som den kinesiske præsident Xi Jinping, under APEC-topmødet i Beijing i oktober sidste år, inviterede præsident Obama og andre vigtige nationer til at deltage i, og som tilbyder et virkeligt perspektiv om at overvinde geopolitikkens onde.

Zepp-LaRouche giver et omrids af strategisk situation på Silkevejskonference i Yiwu, Kina

20. juni 2015 – I en tale i denne uge på det Internationale Forum for det Økonomiske Silkevejsbæltets Byer, i Yiwu, Kina, bragte Helga Zepp-LaRouche kendsgerningerne om den strategiske situation, verden står overfor, til en forsamling på flere hundrede udenlandske og kinesiske gæster. Alt imens entusiasmen omkring »Ét bælte, én vej«-perspektivet var stor, var der stadig en mangelfuld forståelse for den strategiske trussel, der er i stand til fuldstændigt at torpedere dette projekt. Forummet var arrangeret af Renmin Universitets Chongyang-institut for Finansstudier, Huanqui.com (*Global Times*) og Byen Yiwus Folkeregning. Forummet så deltagelse af ledende, kinesiske lærde, et medlem af den Nationale Folkekongres' Komite for Udenrigsanliggender, flere forhenværende statsoverhoveder og flere diplomater fra mange lande i verden langs med Bæltet og Vejen, så vel som andre steder fra.

Zepp-LaRouche var blevet bedt om at give sine kommentarer til den europæiske reaktion til »ét bælte, én vej«-projektet. Hun blev introduceret som den person, der først bragte idéen om Silkevejsbæltet til Europa. Hun indledte sine kommentarer med at påpege faren for et finanskollaps, hvis Trojkaen

fremtvinger en græsk statsbankerot og en exit fra EU og påpegede især de billioner af dollar i derivater, der er knyttet til gælden.

»Et kaotisk kollaps kan kun forhindres, hvis EU og de europæiske nationer går ind på at sammenkalde til en europæisk gældskonference, i traditionen efter gældskonferencen for Tyskland i 1953, der lagde grunden til det tyske, økonomiske mirakel i efterkrigstiden«, sagde Zepp-LaRouche.

Hun lagde dernæst vægt på den alternative politik, der er associeret med Alexander Hamilton, og som var blevet anvendt ved skabelsen af Kreditanstalt für Wiederaufbau og Hermann Abs' og Alfred Herrhausens industribanktradition, til rekonstruktion af den tyske økonomi.

Hun påpegede også den afgørende rolle, som Tyskland spiller ved enhver genoplivelse af den europæiske økonomi og understregede den enorme skade, som sanktionerne mod Rusland, efter amerikansk dekret, havde påført tysk økonomi. Hun bemærkede, at der var betydningsfulde kræfter i Tyskland, inklusive to tidligere kanslere, der gik imod de katastrofale forholdsregler, der blev taget på det seneste G7-topmøde.

»Nogle af disse ledere erkender, at den tyske økonomi i sig selv er ligeså meget målet for en geopolitisk konfrontation mod Rusland, og som søger en vej til at overvinde dette dilemma«, sagde hun.



EIR's seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til

Verdenslandbroen«, 370 sider (engelsk). Se udførlig,

dansk introduktion med samme titel v/Helga Zepp-LaRouche

Zepp-LaRouche opfordrede til, at den Europæiske Fond for Strategisk Investerings kommende topmøde, der vil se Kinas premierminister Li Keqiang som deltager, bliver en begivenhed for medfinansiering af den Nye Silkevej. Hun understregede konceptet om infrastruktur-investeringskorridorer som fokus for de nye transportnetværk, der bygges for at højne produktiviteten og levestandarden for folkeslagene langs med Vejen og Bæltet og pegede på Ruhr-distriktet og højteknologiske industricentre som Bad-Württemberg og Rhin-Main som eksempler på, hvad der kan udvikles langs med ruten. Hun henviste til det arbejde, som Schiller Instituttet og *EIR* har gjort for at udvikle dette koncept, og viste et grafisk indslag af forsiden af den seneste *EIR*-rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Zepp-LaRouche afsluttede sin tale med et citat fra Gottfried Leibniz' *Novissima Sinica*, hvor Leibniz taler om det Eurasiske Kontinents to poler, der må tage hinanden i hånden, hvilket ville give hvert land og hver region ind imellem mulighed for højnelse.

Zepp-LaRouches indlæg vakte en højspændt reaktion, både blandt hendes medpanellister, der var fra Kasakhstan, Spanien, Polen, Ukraine og Kina, såvel som også blandt publikum. Under spørgeperioden var der en diskussion om nødvendigheden af en ny finansarkitektur, hvor Zepp-LaRouche understregede den strategiske vigtighed af de nye, finansielle principper, der ligger til grund for AIIB og BRIKS' Nye Udviklingsbank. Mange mennesker kom hen til Zepp-LaRouche efter hendes præsentation for at tale med hende og studere rapporten.

På konferencens første dag var der også et panel med *EIR*'s Washington-korrespondent Bill Jones om Bæltet og Vejen og den internationale handels nye form, hvor Jones understregede den enestående betydning af Bæltet og Vejen i det nuværende, historiske øjeblik som en måde, hvorpå den nuværende, finansielle og strategiske krise kan overvindes, en krise, der nu overvælder Europa og USA, samt også behovet for at

overvinde Obamaregeringens nuværende, geopolitiske sabotage, for at bringe USA ind i en positiv, samarbejdende relation med Kina omkring Bæltet og Vejen, samt arbejde for menneskehedens fælles mål. Nogle af de kinesiske, akademiske lærde gav udtryk for pessimisme med hensyn til, om USA's politik ville skifte. Dette gav Jones lejlighed til virkeligt at forklare den katastrofe, der finder sted i USA, og det underliggende, økonomiske behov for en ny orientering i USA. Senere på dagen under et tredje panel fremførte CFR's Ariella Viehe det hjernedøde argument, at USA i realiteten havde en »Ny Silkevejspolitik«, og at denne politik ville komplementere Kinas Bælte og Vej. Under diskussionen efterfølgende CFR-panelet fik Schiller Instituttets delegation lejlighed til at afsløre den totalt politiske natur af Obamas »handelsinitiativ« og dettes manglende evne til så meget som at overvinde den hurdle, der hedder USA's Kongres. Dette førte også til en diskussion om behovet for en ny model for handelsrelationer, der er baseret på 'fair' (retfærdig) snarere end 'fri' handel.

Helga Zepp-LaRouche: Genopbyg verden i BRIKS-æraen Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i Paris, 13.-14. juni

– For dette er ikke en akademisk konference. Dette er en reel

indsats for at intervenere på et tidspunkt, hvor det er meget tydeligt, at de ledende institutioner i G7, for eksempel, og som netop har afholdt et topmøde, er totalt mislykkedes i at løse disse for civilisationen eksistentielle farer.

Download (PDF, Unknown)

Se hele konferencen her.

Helga Zepp-LaRouche besvarer spørgsmål på Konferencen på Manhattan, 6. juni 2015

2.49.50

SPØRGSMÅL (parafrase): ... man ser vores ungdoms uvidenhed, det samfundsmæssige forfald, som vi er vidne til ... jeg læste, at, i nogle områder underviser de, at vi får vores rettigheder fra regeringen; skræmmende ting. Jeg spekulerer på, hvordan vi skal vende noget af omfanget af dette omkring. Jeg mener, at dagsordenen for at vende tilbage til de grundlæggende principper er så magtfuld og vidunderlig, men det virker som en hård række at hakke, med den uvidenhed og det samfundsmæssige forfald, vi ser i dag. Hillsdale College har talt om de grundlæggende fædre og landets grundlæggelse, og jeg undrer på, om LaRouche-bevægelsen arbejder sammen med Hillsdale, som ikke vil modtage statstilskud, så de er uafhængige af den politiske proces og regeringen. Har De nogen

tanker omkring dette?

(Helga besvarer spørgsmålet generelt):

2.52.00

ZEPP-LAROUCHE: Idéer er en sjov ting, for man kan ikke købe dem i en forretning, man kan ikke veje dem, de har ingen dimensioner; de er immaterielle. Men de er alligevel det mest magtfulde, der findes i universet. For de kan ændre historiens gang; og hvis de krydser historiske korsveje, hvor det er de rigtige idéer for netop det øjeblik, så kan de flytte bjerge. De kan fuldstændigt ændre paradigmer, og det er sket mange gange i historiens løb.

Og jeg mener, at vi netop nu befinder os i en utrolig afslutning på en epoke, og folk, der under normale omstændigheder ikke tænker så meget på historie, og det er grunden til, at vi ønsker at gå tilbage til historiske kampe, for at lære af dem. Men folk lever som regel deres liv, de ser på, hvad deres plan er, men de tænker ikke rigtigt på tidsepokernes lange buer. Men hvis man ser på universel historie fra dette synspunkt, så kan man faktisk se, at der i historiens løb har været et par gange, hvor paradigmerne blev fuldstændigt udskiftet. Mit yndlingseksempel er: Hvordan kom vi fra det 14. århundredes Mørke Tidsalder til Italiens Gyldne Renæssance, som dernæst kom til at udgøre grundlaget for de næsten 600 års efterfølgende historie? Og det var, fordi man havde et sammenfald: For det første brød det gamle paradigme sammen; man havde den Sorte Død, man havde flagellanter, heksebrændinger – virkeligt et samfund i forfald. Men så kom der en genoplivelse, fordi der var en håndfuld mennesker – Dante, Petrarck, Padua-skolen, Jeanne d'Arc, Nikolaus af Kues, [kardinal] Bessarion, Plethon – det var virkeligt en håndfuld mennesker, der passede, og der kom en renæssance, der gik tilbage til den store, klassiske, græske periode, som kom i form af den delegation, som Nikolaus af Kues bragte ud af Konstantinopel, efter at byen var faldet i hænderne på

muslimerne på den tid; og han førte en delegation fra den græsk-ortodokse kirke til Koncilerne i Firenze og (Cirenza?), og de medbragte Platons værker, der havde været glemt i Europa i 1700 år; der var ingen, der vidste noget om Platon længere. Og dette samt et par andre indflydelser medførte en sådan forandring, at den nye tid, der i realiteten defineredes af især Nikolaus af Kues, fuldstændigt ændrede paradigmet. Nikolaus af Kues sagde helt bevidst, at vi må afvise skolastikken, vi må afvise peripatetikerne, eleverne af Aristoteles' tænkemåde, og alt, der har med det at gøre, og han udviklede en ny metode for tænkning. Han sagde helt bevidst, nu siger jeg noget, som hidtil i historien aldrig har været sagt af noget menneske. Dette var ***De Docta Ignorantia (Om Lærd Uvidenhed)***, og der var især tænkningen med ***Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald)***, idéen om, at det Ene er af en højere kvalitet, en højere orden, end de Mange. Det er en metode til konfliktløsning, for når ens sind først er i stand til at tænke på fornuftens niveau; ikke kun på niveauet for at forstå, eller ratio, intellektets niveau, hvor man altid er fanget i konflikter, modsigelser, paradokser, man ikke kan løse, men at man kan lære at tænke på et højere niveau, ved at hoppe op til fornuftens niveau. På denne måde kan man udvikle en helt anden måde at tænke på, og det er, hvad vi prøver at gøre, for det er tydeligt, at hvis vi forbliver i området for geopolitik, såkaldte nationale interesser, såkaldt gruppeinteresse, så vil vi få Tredje Verdenskrig, og vi vil ikke alle sammen være her til at reflektere på det. Dette er blevet forstået blandt et voksende antal nationer omkring BRIKS, omkring det kinesiske lederskab, hele »win-win«-idéen. Dette er blevet mere attraktivt. Hvorfor tror man, at så mange lande allierer sig med BRIKS netop nu – hele Latinamerika er med BRIKS, hele Asien er med BRIKS; Afrika ser kun hen til Kina og Indien for at få hjælp, ikke til Europa eller USA.

Man kan se sådan på det: der er to modeller. Den ene er at have krige, konflikter, og det er USA-NATO-Europa-modellen; og

så er der modellen med at gå med i store projekter, at få gavn af samarbejde om teknologi, videnskab, rumforskning. Overrasker det jer virkeligt, når de fleste lande siger, vi ønsker at være en del af den anden model?

Så jeg ser ikke bare på forandringen internt i USA, internt i Europa, for der er mange forskellige dynamikker, der kommer ind på nuværende tidspunkt. Jeg ser på dette som en periode med meget, meget pludselige forandringer, med pludselige skift. Hvis det europæiske system kollapser, så vil det omgående bringe spørgsmålet om Glass/Steagall på banen. Og derfor er hele spørgsmålet om et nyt præsidentskab [i USA] ikke blot et spørgsmål om 2016 eller 17, men spørgsmålet om, hvilken opsætning kan der blive mellem O'Malley – der er mange organisationer, der netop nu kæmper for aspekter af det. TPP – der er mange spørgsmål, som folk mobiliserer omkring, for folk indser, at, nu er det slutspillet.

Vores fremgangsmåde er ikke blot at fokusere på eksisterende netværk, selv om det alt sammen er vigtigt og bør være inkluderet, men man må have en slags forudelse om, hvor historien vil være om et par uger, en måned, et par år eller et hundrede år fra nu af. Og hvis man har de rigtige idéer, der kan komme ind i disse dramatiske forandringer, kan man fuldstændigt ændre begivenhedernes gang.

(Spørgeren: Tak, De har inspireret mig.)

3.13.10

SPØRGSMÅL: Godaften, hvordan har De det? Jeg har et par spørgsmål. De har nævnt noget om højhastighedstog (eksprestog), som er en god idé. Hvordan ville De fremme dette spørgsmål, og hvor vil De få pengene fra? Det er et spørgsmål.

Mit andet spørgsmål: Jeg er enig med Dem i spørgsmålet om den måde, vores børn opdrages på, om medierne og det, vores børn

ser på Tv. Noget af det, der kommer ud af radioen, er oprørende. Hvad er Deres dagsorden mht. at øge kendskabet/bevidstheden og forbedre præsidentskabet og øge bevidstheden omkring den måde, forældre opdrager deres børn på og det, der vises i Tv!

3.14.25

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke noget Tv-apparat, men i går så jeg lidt amerikansk Tv – jeg zappede rundt på kanalerne, og jeg var fuldstændigt forfærdet! Når man ikke har set Tv længe, og man så tænder for det, kan man næsten ikke tro, at det kunne blive værre i forhold til for 10 år siden. Jeg må lige korrigere: Jeg ser tysk Tv, russisk Tv, kinesisk Tv og andre programmer, der har dokumentarer; men jeg mente især de almindelige, amerikanske, populære kanaler. Det er rædselsvækkende; det er så dumt, så banalt, så fuldstændigt designet til at gøre folk frygteligt dumme, og det har en metode. For nogle år siden sagde min mand, vi burde smide fjenden ud af vores stue ved at sparke deres Tv ud af vinduet på lossepladsen; det er måske det bedste, man kan gøre.

Jeg kan kun være enig med Confucius i, at man ikke kan regere ved dekret, men kun ved sit eksempel. I øjeblikket befinder vi os ved en sådan korsvej. For at sige meget klart, hvad jeg mener: Jeg mener, at vi inden for de næste par uger sandsynligvis vil se det transatlantiske finanssystem bryde sammen. Vi vil se en forhøjet fare for krig. Vi vil sandsynligvis se forandringer i USA's regering. Min mand har mange gange sagt, at, med mindre Obama fjernes fra embedet, ved forfatningsmæssige metoder, så vil denne verdenskrig komme, simpelt hen, fordi Obama er et redskab for denne imperiefraktion. Og hvor det er vanskeligt at se, hvor dette skulle komme fra – historien forløber ikke, som aviserne siger det. Hvis man ser på Første og Anden Verdenskrig, kan man se, at det, der stod i aviserne, blot var 1 %, lige som et

isbjerg, hvor man ser 1 % over vandet, og resten er under. Der er i øjeblikket et oprør i institutionerne. Walter Jones [kongresmedlem, R] talte om de 28 sider [hemmeligstemplede, fra den officielle Kongresrapport om begivenhederne omkring 11. september, 2001], og det er utroligt, at man mørklægger begivenhederne omkring 11. september – alene det er utroligt! Men så har DIA for nyligt offentliggjort disse dokumenter, som gør det meget klart, at regeringen løj om Benghazi. De fortalte en historie, som de vidste ikke var sand, om, hvem der dræbte ambassadør Jack Stevens; de vidste, at de libyske våben skulle til de syriske oprørere; de vidste, at disse oprørere ville bygge et kalifat, hvilket er ISIS netop nu i Irak og Syrien. Disse dokumenter var kendt af Benghasi-komiteen, men nu er de deklassificeret, og de kan bruge dem. Der var også Hersh-afsløringerne og mange andre spørgsmål, som er en forfatningsmæssig grund til at undersøge, om denne præsident bør forblive i embedet.

På den anden side er O'Malley fortaler for Glass/Steagall, og Glass/Steagall er første skridt; men derefter må man have et kreditsystem. Måden, hvorpå vi får maglev-tog eller eksprestog eller andre højteknologiske højhastighedstog er ved at anvende Alexander Hamiltons principper, for at fjerne kasinoøkonomien, vende tilbage til et kreditsystem, vende tilbage til en Nationalbank, udstede kreditlinjer. Hver gang, man i historien har anvendt dette Amerikanske Økonomiske System, såsom under Meiji-genoprettelsen, Tysklands genopbygning efter Anden Verdenskrig, hvor Kreditanstalt für Wiederaufbau brugte samme metode, som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation til finansiering. Det var sådan, Tyskland blev genopbygget fra en ruinhob og til det tyske, økonomiske mirakel. Så finansieringen er ikke noget problem, for man kan bevise, at i hvert eneste tilfælde, hvor dette blev anvendt, var fordelene større, selv skatteindkomsten var større end den oprindelige kredit, der blev udstedt, simpelt hen fordi det er hemmeligheden ved menneskelig arbejdskraft, at den skaber mere, end den bruger til at arbejde med. Den skaber en

merværdi i forhold til det, som råmaterialerne, værktøjet osv. oprindeligt repræsenterede. Så hemmeligheden ved et kreditsystem er, at det betaler sig selv. Man betaler ikke noget for det, man anvender bare den rigtige metode. Hvis dette sker, tror jeg, at der vil komme en opstand i hele verden, og folk vil kræve bedre uddannelse. De vil se tilbage på perioder i historien, hvor USA var storslået. Det er derfor, det er så vigtigt at gå tilbage til USA's oprindelse og studere, hvordan republikken rent faktisk blev dannet; men også at se på andre lande. Jeg har længe sagt, at vi kun vil komme ud af denne krise, når vi får en ægte dialog mellem civilisationerne, hvor hver kultur og hver nation relaterer til den bedste tradition i den andens kultur. Tyskland er ikke 12 års nationalsocialisme; Tyskland har sandsynligvis også det største antal store videnskabsmænd, opfindere, digtere. Hvis man genopliver dem, og dernæst relaterer til Kina, den fem tusinde år gamle nation med Konfucius, Mencius; med mange perioder, hvor Kina var verdens førende nation, faktisk helt frem til det 15. århundrede. Vi relaterer til Indien, ikke ud fra standpunktet om den nuværende fattigdom i nogle egne af Indien, men som en af de største civilisationer; de vediske skrifter, Upanishaderne, Gupta-perioden, den indiske renæssance i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, Tagore. Det samme med Rusland. Rusland har en storslået historie, med ikke blot Pusjkin og andre store digtere, men også med videnskab. Vi må simpelt hen fokusere på hele menneskehedens store præstationer, og så kommunikere dette og bygge en ny renæssance ud fra det. Jeg mener, at det er lige så meget inden for rækkevidde, som at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Hvis vi kommer igennem den kommende periode, som altså er krakket, genindføre Glass/Steagall, vende tilbage til politik efter Hamiltons principper, gå med i BRIKS, få en gældskonference for Grækenland og hele Europa, og så gå med i den Nye Silkevej; hvis vi gør det, så vil vi, om et par år, se tilbage på denne periode og sige, hvor var vi dumme, at vi ikke foretog dette spring noget før. Nu læser folk, de studerer, de nyder at være

skabende, de distribuerer det og viderekommunikere det til deres børn.

Det beror alt sammen på den aktuelle periode, det er ligesom en prøve for civilisationen; vi kunne miste alt, det kunne ske, at vi ikke mere vil eksistere. Men hvis vi arbejder sammen for denne eksisterende plan, der allerede er i færd med at blive virkeliggjort af mere end halvdelen af menneskeheden, kunne vi få en ny renæssance, der er skønnere end nogen af fortidens renæssancer. Og jeg ønsker, at I virkelig skal have forestillingsevne; hvordan ønsker I, at verden skal se ud om hundrede år? Og så hjælpe os med at kæmpe for at virkeliggøre det.

SPØRGEREN: Blot et tillægsspørgsmål: er det korrekt at sige, at vi er i krig inden for et år?

ZEPP-LAROCHE: Faren er der lige nu. Det er derfor, min mand bliver ved med at sige, at Obama må fjernes fra embedet ved forfatningsmæssige midler. Grunden til, at jeg nævnte isbjørget, at man kun ser den øverste del, og ikke den nederste; hvis man ser tilbage på historien, og man skriver Anden Verdenskrigs historie, så ser man, at der var en stor del, der lå under vandet, som var diplomati, efterretninger, hemmelige efterretningstjenester, alle mulige processer, som man ikke ser; og jeg har en klar mistanke om, at der bag alle disse skandaler, der nu rammer Obamaregeringen, er et engagement fra nogle institutionelle kræfter i USA, der ønsker at stoppe 3. verdenskrig. Det er min [overbevisning] – jeg har ikke bevis for det, men jeg tror, at hvis man ser tilbage på, hvordan historien fungerer, så bruger folk undertiden en skandale til at standse noget, som de ikke har modet til at sige højt og ligeud. Jeg ser i øjeblikket en stor uro – f.eks. pressekonferencen om de 28 sider, som Rand Paul afholdt sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Massey og Lynch, og familierne til ofrene for 11. september, og så Bob Graham, senatoren, den tidligere leder af Kongresundersøgelseskomiteen for 11. september var der også; det fik pressedækning over

hele USA og internationalt. Når det først begynder at ske, så kan det ikke stoppes. Hvorfor er det så vigtigt? Fordi man så kommer frem til de virkelige årsager til terror, finansieringen af terror. Man må genoverveje hele den aktuelle politik, som f.eks. Irak, baseret på løgne; Afghanistan, baseret på løgne; Libyen, totalt løgn; Syrien, totalt løgn. Alt dette vil blive undersøgt, og folk vil sige: Vent lige et øjeblik. Var disse krige, baseret på løgne, virkeligt fremmede for amerikanske interesser? Eller var de det modsatte? Forårsagede halshugningen af én terrorist ved magt ikke, at der opstod 30 nye? Burde vi ikke have en helt anden fremgangsmåde, og hvis USA ville gå med i BRIKS og den Nye Silkevej, kunne vi gå sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Syrien, og så kunne vi udvikle Mellemøsten, og så ville man udtørre terroren. Hvis man blot fortsætter med at bombe, vil det skabe mere kaos og mere ... Så man må have et komplet overblik over det hele, og det kunne ske i de næste uger og måneder.

SPØRGER: Om sandsynligheden for 3. Verdenskrig: USA sendte en militærenhed ind i Ukraine for at være rådgivere for de ukrainske nazister, der har magten, og denne militærenhed var 173. Luftbårne, 'De skrigende ørne'. Rent historisk sender man ikke 'De skrigende ørne' ind, med mindre man har til hensigt at kæmpe. Sidst, de blev sat ind, var i den sydvietnamesiske republik for at rådgive dem, og I ved, hvad det førte til. Dette er blot en kommentar til sandsynligheden for 3. Verdenskrig; det er en reel trussel.

3.35.15

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at denne idé med en win-win-strategi, som Kina har sat på dagsordenen, virkeligt er måden at overvinde det på, for når man først har – det er derfor Schiller Instituttet og EIR udgav denne nye rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som virkeligt er idéen

om den fælles interesse for alle. Det er sådan, man overvinder geopolitik, og jeg mener, at det faktisk er konceptet, at hvis man begynder med menneskehedens fælles interesser, kan man reorganisere alle institutioner til at tilpasse sig til det. Når man først har en Verdenslandbro, vil man få en ny sikkerhedsarkitektur, som slutteligt vil have til følge, at forsvar bliver unødvendigt. For hvis man arbejder sammen – vi skulle være i stand til at blive atomvåbnene kvit ved enten at fjerne dem eller gennem våben, der bygger på nye, fysiske principper, hvilket var SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ), som Lyndon LaRouche promoverede, og næsten fik gennemført, for nogle og tredive år siden.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at vi har nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten foretager dette spring, eller også vil vi ikke eksistere. Der bliver ikke endnu en lille krig ... jeg tror, at vi er ved et punkt, hvor vi enten foretager et evolutionært spring til det nye paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er det efter al sandsynlighed ikke værd at diskutere, hvad der bliver tilbage.

...

(Helga om princippet om én menneskehed)

Jeg taler faktisk ikke om en ny organisation; jeg taler om et nyt princip. Et princip, som på en vis måde er idéen om, at man har nationale interesser imod andre nationers, eller grupper af nationers, interesser. Det er en udlevet idé. Vi må gå over til den idé, at der kun er én menneskehed, og at denne ene menneskehed kun har én interesse. Vi må se på det, lige som astronauterne, som den blå planet ude fra rummet, uden for planeten, og de siger alle det samme, kosmonauter, taigonauter, astronauter; de kommer alle sammen hjem med den samme oplevelse, de siger: Min Gud, vores planet er så lille i det enorme Solsystem, i en endnu større galakse, og der er milliarder af galakser der ude, som vi næsten intet ved om. Så hvorfor ikke arbejde som én civilisation og forsvare denne blå

planet i dette ekstremt store univers og forsøge at forstå, hvordan vi som art kan overleve? For den menneskelige civilisation er skrøbelig. Geofysikere fortæller os, at, i universets historie opstod mennesket blot ét sekund før midnat, og det vil forsvinde ét sekund efter midnat. For når Solen ophører med at fungere, om to milliarder år, eller vi rammes af asteroidenedslag, så er det farer, der kunne eliminere os pga. farer fra rummet. Vi fastholder, at dette er en tåbelig idé, for argumentet imod disse mennesker er, at det ville betyde, at Beethoven har komponeret forgæves, eller Schubert eller Schumann, Bach, Mozart; og det er en uacceptabel idé. For hvordan kan man have en sådan skønhed i musik, der forsvinder? Så vi må tænke på, at vi skal være den uddødelige art. Vi skal være den første art – og vi ved jo ikke, om der er andre arter et sted, vi har ikke mødt dem – men på nuværende tidspunkt er vi den eneste, skabende art. Vi må sørge for, at vi nu gør det rigtige, så vi kan eksistere om to milliarder år, ti milliarder år, eller i al evighed. At tænke sådan; tænk ikke på små spørgsmål, tænk på store spørgsmål. Det er det, der gør os til mennesker; intet dyr har nogen som helst idé om fremtiden. Hvis man siger til sin hund, at i morgen vil vi gå en tur, så vil hunden løbe hen til døren og 'sige' gå en tur! Den har intet begreb om, at, i morgen er i morgen. Den hører 'gå tur', og så vil den gå tur nu. Hvis man siger til sin hund, at man vil give den en dejlig steg til dens fødselsdag om tre måneder; det er bare ærgerligt!

...

(Helga om en positiv bevægelse for fremtiden)

3.44.00

Jeg vil gerne sige, at det, vi har brug for i USA, og de fleste andre steder i verden, er en massebevægelse for udvikling. De fleste mennesker har et spørgsmål, som de kan lide at kæmpe IMOD – det er nyttigt, og det bør ske – men jeg mener, at det, vi virkelig har brug for, er en massebevægelse

for fremtiden. En massebevægelse for en kulturel renæssance, for en global genopbygning af økonomien, for kun, hvis man har en positiv løsning, at man kan løse kriminaliteten, ungdomskriminalitet, pornografi, alle mulige perversionser; man må have en positiv idé.

...

(Helga om betydningen af historie som videnskab)

3.51.20

Jeg vil gøre det ganske kort: Det, der er så fascinerende ved historie, er, at det er en videnskab. De fleste mennesker mener ikke, at historie er videnskabelig. Beviset er, at f.eks. at Friedrich Schiller var i stand til at gennemskue Habsburg-imperiets forkerte rapporter om Wallenstein og uden historiske optegnelser kunne nå frem til en korrekt vurdering af, hvem Wallenstein var, hvilket først blev bevist af historikere 150 år senere. Med andre ord, så var han i stand til at erkende den nødvendige idé, baseret på den idé, at han allerede havde mistanke om, at kildematerialet var forkert, baseret på, hvem der havde videregivet det. Det er for mig et meget godt eksempel på en evne til forudelse, som gør Lyn i stand til hele tiden at give et begreb et navn, en ny udvikling, hvor han siger, det er dette, og så siger folk flere måneder senere, nå ja, LaRouche var den første til at give det et navn. Der er en enestående overensstemmelse med sindets skabende evner, og så, hvordan historien udvikler sig, hvilket er en videnskab. For mig er der en stor overensstemmelse med Friedrich Schillers skrifter, 'Hvorfor bør vi studere universalhistorie', som jeg virkeligt vil anbefale alle at gå hjem og læse, 'Hvorfor, og til hvilket formål, studerer vi universalhistorie?'. I slutningen siger han, at hvis man forstår den rigdom, vi har arvet fra tidligere generationer, bør det opmuntre og inspirere os alle til at bidrage med noget, således, at når vi forlader livets scene, har vi tilført en rigdom til de kommende generationer.

Og det kan vi alle sammen gøre. Det inspirerer os. Det forbinder os med den kæde af generationer før os, der er døde, og det er forbindelsen og broen til fremtidens generationer, hvis vi organiserer vores liv på en rig måde, så vi bidrager til civilisationens fremskridt. Det er i realiteten meningen med historie på en ikke-akademisk måde.

...

Helga Zepp-LaRouche: Hovedtale ved Schiller Institut-konference på Manhattan, D-dag: Prometheus-udfordringen under udfoldelse: BRICS, en ny æra for menneskeheden

Det glæder mig at tale med jer i dag, på denne særlige dag, som er D-dag, og det bør fylde os alle med håbet om, at faren for en ny fascisme, der er ved at vokse frem i verden, kan besejres – men forhåbentlig med færre tab. Jeg siger dette, fordi vi netop nu befinder os på randen af Tredje Verdenskrig,

og det gør vi af nøjagtigt de samme grunde, der forårsagede Første Verdenskrig og Anden Verdenskrig: en imperiemagts interesser imod nationers velfærd og almene vel.

Se hele konference-videoen med den fantastisk spændende diskussion:

Download (PDF, Unknown)

BROCHURE: HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden. Udbred denne nye, verdensforenende politik for fred og fremgang for alle. Gå med i kampen!

– En ny, international orden for menneskeheden.

Intet betydningsfuldt opnås uden kamp. (Og dette er ganske

afgjort en kamp).

GÅ MED I KAMPEN!

UDBRED DENNE NYE, VERDENSFØRENENDE POLITIK FOR FRED OG FREMGANG FOR ALLE.

NU komplet digital version 36 sider. Trykt version 20 sider.

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

EIR: FDR's mission: Vores fremtid, som vi har evnen til at kende den

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for

os selv og vor eftertid'. Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Af Phil Rubinstein

29. maj 2015 – Historien er fuld af tilsyneladende tilfældigheder. Franklin Delano Roosevelt, USA's 33. præsident og den eneste præsident, der blev genvalgt til fire embedsperioder, døde den 12. april 1945 i Warm Springs, Georgia. Hans bisættelse og begravelse fandt sted i Washington, D.C., og i Hyde Park, N.Y., henholdsvis 14. og 15. april, nøjagtigt 70 år efter præsident Abraham Lincolns mord og død. USA's 16. præsident blev myrdet fem dage efter general Lees overgivelse ved Appomattox, der således i realiteten afsluttede Sydstaternes Oprørskrig. FDR døde mindre end en uge før sejren over nazismen i Anden Verdenskrig. I begge tilfælde blev de efterfulgt af mænd, der var, om ikke forrædere, så alt for snæversynede, for smålige til at videreføre missionen fra deres forgænger. På denne måde blev vores nations mission, i kølvandet på disse kriser med imperial ødelæggelse, truet, og trues endnu i dag.

Som det beskrives andetsteds i dette nummer af EIR, så var der, mens nyheden om FDR's død spredte sig, unge mænd, der stadig var i krig, og som spekulerede over, hvad fremtiden ville bringe for dem, deres familier, deres nation, eller for nogens vedkommende, menneskeheden.

I visse tilfælde vidste disse mænd, at denne fremtid var op til dem og deres forståelse af FDR's mission som præsident for USA – og endda af en intensivering af dette formål.

Et sådant tilfælde var den unge Lyndon LaRouche, der befandt sig på Burma-Kina-Indien-krigsskuepladsen, hvor næsten et halvt års krig stadig ventede forude. Han blev af sine kammerater spurgt, hvad man kunne forvente, og han forstod da, hvad der forventedes af ham.

LaRouche afsluttede sin tjeneste i Indien netop, som landets kamp for uafhængighed blev udkæmpet. Indien var et land, der spillede en afgørende rolle i det, som han så som sin, og sit lands, mission.

Roosevelts opfattelse af disse formål er den kraft, der førte til, at denne nation sejrede over depressionen, over fascismen og til, ved krigens afslutning, at stå ved randen af, ikke alene at gøre en ende på Imperium, især Det britiske Imperium, men også at foretage et stort spring fremad mod opfyldelsen af Den amerikanske Revolution i form af en ny relation mellem uafhængige nationer, befriet fra kolonialisme til at udvikle deres egne evner for menneskelig kreativitet.

En genoplivelse af Hamiltons princip

Meget af det, der er blevet sagt eller skrevet om FDR, er i al sin banalitet ikke meget andet end sladder, eller rettere sagt bagtalelse. Han var ikke en smart politiker eller en pragmatisk manipulator af politik og folk, eller en blot og bar »førsteklasses natur«. Selv det sympatiske portræt af hans kamp mod polio rammer ikke pointen. Hans formål var ikke simpelthen at komme til at gå, eller at komme tilbage til politik, som den var; hans formål var at genoplive økonomien og de menneskelige værdier, og selve præsidentskabet, i traditionen efter Hamilton, som USA's kerneprincipper. Hans begreb om Det almene Vel, den glemte mand, blev intensiveret under hans præsidentskab, såvel som også hans opfattelse af disse formåls historiske betydning.

At hans økonomiske principper var lig med Hamiltons opfattelse

af arbejdskraftens udvikling som grundlaget for kredit og værdi demonstreres i hans politik som New Yorks guvernør, der præcist bebudede New Deal med alderdomsforsorg og arbejdsløshedsforsikring, så vel som også infrastruktur og elektrificering. Den samme anskuelse stod bag hans udnævnelse af Harry Hopkins til at stå for Works Progress Administration (WPA), og dernæst Låne- og Lejeloven. I begge tilfælde forkastede han de monetaristiske standarder, gennem hvilke briterne havde drevet verden til katastrofe.

Endnu mere afgørende er FDR's udtrykkelige bestemmelse af New Deal inden for rammerne af Fortalen til Forfatningen, der, som det for nyligt blev vist i Bob Ingrahams rapport, http://www.larouchepub.com/eiw/public/2015/2015_10-19/2015-19/pdf/03-41_4219.pdf

af Hamilton og hans allierede blev formuleret med det formål at udforme Forfatningen omkring Det almene Vel og »vor eftertid«. I indledningen til Bind 2 af hans Offentlige Papirer[1] skriver han:

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'.

Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Det var FDR's genoplivelse af Hamilton, der gjorde USA til industriel leverandør for Storbritannien, USSR og andre, såvel som for selve USA. Fra Låne- og Lejeloven og til USA's indtræden i krigen var det den amerikanske industri og USA's evne til at udvikle sin arbejdskraft og sit militære personel, der leverede brændstof til vores afgørende rolle i sejren.

Skabelsen af en ny idé om menneskeheden

At vinde krigen var en mission, som FDR muliggjorde, men det var ikke præsidentskabets mission. Denne mission drejede sig om fremtiden: evnen til at skabe en verden, i hvilken disse krige ikke fandtes.

FDR, så vel som andre, som general MacArthur og general Eisenhower, så Anden Verdenskrigs hæslige natur – døden, brutaliteten, våbnenes voksende ødelæggelsesevne, galskaben – som en trussel mod menneskehedens eksistens. Samtidig betød løsningen på denne trussel et stort spring til en ny opfattelse af menneskeheden. FDR's præsidentielle mission var at skabe USA's præsidentskab til at være en leder for denne fremtid.

Blandt de klare signaler om dette, som i dag er lidet kendte, var hans voldsomme opposition til hans unaturlige allierede Winston Churchill i spørgsmålet om fortsættelsen af det britiske imperievælde. Indiens tilfælde understreger denne pointe. For FDR skulle krigen gøre en ende på den kolonialisme og imperiepolitik, der var krigens årsag. Vi kæmpede ikke for at bevare Imperiet. Indien skulle have sin uafhængighed, selv under krigen. Churchill fik apoplektiske anfald, da FDR kom med flere forslag til, hvordan denne uafhængighed skulle opnås. For FDR var uafhængighed aldrig adskilt fra økonomisk udvikling.

I tilfældet Kina erkendte Roosevelt dets potentielle storhed og dets forgangne storhed og insisterede på dets inklusion i de Fire Store. Briterne, i skikkelse af Churchill, sværtede kineserne og gik kun modstræbende med til at anerkende dem som en del af Alliancen, alt imens de ved enhver lejlighed underbød dem.

Og det var selvfølgelig Roosevelt, der trak Sovjetunionen ind i Dialogen mellem Nationerne, idet han fuldt ud var klar over,

at dette var afgørende for at vinde krigen, og fremtiden. Churchill, Wall Street og sådanne som Lord Bertrand Russell ønskede, at USA skulle bruge atombomben til at tvinge russerne til at kapitulere over for Vestens finansielle og politiske overherredømme. Det kunne der siges meget mere om.[2]

FDR's mission var at bruge præsidentskabet til at føre en dialog blandt uafhængige nationer, der kunne være i stand til at løse problemer ud fra et fælles grundlag om gensidig udvikling, med åben og fælles videnskab og teknologi. Han vidste, at dette var det eneste alternativ til selvdestruktion. Han havde selv vendt den ødelæggelse, der havde været anført af to rabiat anglofile, amerikanske præsidenter, der var tilhængere af konføderationen: Woodrow Wilson og Theodore Roosevelt. Slaveriets herredømme måtte afsluttes på globalt plan.

FDR kendte den enestående kapacitet, der lå i et præsidentskab efter Hamiltons principper. Han bekæmpede ikke alene Wall Street og lovgivningsmagten, samt delstatsrettighedernes maskering af den pro-britiske konføderation, men han brugte også præsidentskabet til at bestemme en fælles mission for en forenet nation.

I dag genopliver Lyndon LaRouche således det præsidentskab, der blev ødelagt af Bush-præsidenterne, Cheney og Obama, ved at påkalde den samme Alexander Hamilton, centreret omkring det samme New York, ud fra hvilket Roosevelt handlede. Nu findes der en bevægelse for udvikling, anført af Kina, Indien og Rusland, nøjagtigt, som Roosevelt havde set for sig; lande, hvis politik og idéer er blevet inspireret af Lyndon og Helga LaRouche og deres erkendelse af menneskehedens sande natur, som Roosevelt erkendte det i sin mission.

Vi er i færd med at bygge Verdenslandbroen; vi har netop nu brug for netop de relationer mellem nationer, som FDR havde forudset i sin vision for efterkrigstidens verden. Halvfjerds år senere kan vi udforske astrofysikken og bruge micro-

fysikken; vi kan skabe fremtiden – det var hans mission.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review (EIR) 29. maj 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

[1] The Public Papers and Addresses of Franklin D. Roosevelt, Vol. 2

[2] Se: »FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml«
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=2339>

Debatten om BRIKS og den Nye Silkevej breder sig

Mandag, 1. juni 2015 – Da Schiller Instituttet i november 2014 udsendte sin nu berømte, internationale appel, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«[1], var der meget lidt debat i det transatlantiske samfund om BRIKS eller Kinas Nye Silkevejsprojekt, og den debat, der var, var generelt fjendtligsindet. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, insisterede på, at denne censur skulle smadres, og det blev den.

Det danske Schiller Institut, der stiller op med 4 kandidater uden for partierne, har på mindre end en uge gjort BRIKS-alternativet til et hovedemne i debatten i forbindelse med det danske folketingsvalg.

Planlægningen af den sydamerikanske økonomi er blevet ændret gennem de aftaler, der i sidste uge blev underskrevet sammen med den kinesiske premierminister Li Keqiang om konstruktion af et netværk af transkontinentale jernbanelinjer for at opkoble Sydamerika til Verdenslandbroen.

AlBawaba Egypten-nyhedsportalen offentliggjorde et kort indlæg i går og citerede chefen for Al-Ahram Afdeling for Internationale Anliggender, Ossama Al Dalil, for at sige, »der foreligger ingen trussel mod Egypten fra den nye, kinesiske Silkevej«.

Robert Berke fra *Oilprice.com* rejste spørgsmålet om USA's tilslutning til »over en tredjedel af menneskeheden« i den Nye Silkevej, i del II af sin serie om den Nye Silkevej. Første del af serien, »Ny Silkevej kunne ændre global økonomi for altid«, der blev refereret af magasinet *Time* (22. maj), efterfulgtes den 26. maj af seriens anden del, »Kunne den Nye Silkevej gøre en ende på gamle, geopolitiske spændinger?«

Berke indrømmer, at det »indtil for nylig var en udbredt antagelse, at USA ville anføre sine vestlige allierede i en politisk kampagne imod den russisk/kinesiske aftale om at udvikle den Nye Silkevej, men begivenhederne er vendt omkring med bemærkelsesværdigt tempo.«

Forsigtig, som han ellers er, om det, der allerede er i gang, indrømmer Berke en vis entusiasme, hvis dette skulle lykkes:

»Hvis Indien vælger at gå i partnerskab med Kina om den Nye

Silkevej, så vil Kina i resten af dette århundrede være i gang med at bygge på et projekt, der ville forbinde verdens mest folkerige nationer, med flere end 2,6 mia. mennesker. Med Rusland, der allerede er en partner, og med Iran, der venter på sidelinjen for at blive det, kunne projektet tilføje yderligere en kvart mia. mennesker og således samlet omfatte over en tredjedel af den globale befolkning. Det vil være vanskeligt at finde et bedre design.«

Han kalder [den amerikanske udenrigsminister] John Kerrys besøg i Moskva for »en holdningsændring i den amerikansk/russiske dynamik« og konkluderer, at det »fortsat er et åbent spørgsmål« om denne ændring »er forspillet til amerikansk støtte til projektet med den Nye Silkevej«.

[1] Læs hele brochuren: [»Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden«](#)

**Politisk orientering den 1.
juni 2015:
Kandidat Tom Gillesberg:
Valget i
Danmark og USA; nyt om den**

Nye Silkevej

Med formand Tom Gillesberg, kandidat i Københavns Storkreds uden for partierne

video:

lyd:

Se Tom Gillesbergs valgvideo: »Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig«.

... Jeg stiller op, fordi vi netop står ved en afgørende skillevej. Vi befinder os – både Danmark, men også Europa og verden som helhed – i en utroligt farlig situation. Vi står over for et finansielt kollaps, der er langt større end det, der rystede verden i 2007-2008. Som nogen måske vil huske, så advarede jeg faktisk dengang om det.

Helga Zepp-LaRouche taler i

Lima, Peru: »Silkevejen bliver til Verdenslandbroen«

29. maj 2015 – I en videooptagelse talte Helga Zepp-LaRouche den 28. maj til Sammenslutningen af gamle elever fra Perus Center for Højere Militærstudier, i Lima, Peru, om »Silkevejen bliver til Verdenslandbroen«.

For et overblik over hele konferencen, læs »Peru hosts BRICS Seminar, Featuring Helga Zepp-LaRouche«.

Her følger en dansk oversættelse af hendes tale:

Kære konferencedeltagere,

Lad mig begynde med mine helhjertede lykønskninger i anledning af den nylige beslutning om at bygge en transkontinental jernbane, hvor, efter den kinesiske premierminister Li Keqiangs besøg, et forståelsesmemorandum netop er blevet underskrevet af Peru, Brasilien og Kina om at foretage en forundersøgelse til den 3.300 mil lange, transkontinentale jernbane. Dette vil forbinde Perus Stillehavskyst med Brasiliens Atlanterhavskyst, og det betyder, at denne meget vigtige infrastrukturforbindelse vil transformere hele det sydamerikanske kontinent og forøge produktionsprocessens, og hele Latinamerikas befolknings, produktivitet og således øge befolkningens levestandard og bygge en håbefuldst fremtid. Og dette bliver blot det første skridt.

Det betyder, at Peru nu vil være koblet til den betagende, optimistiske transformation af store dele af verdensøkonomien, der i realiteten begyndte fra det tidspunkt, hvor præsident Xi Jinping annoncerede en politik for Den nye Silkevej i september 2013 i Kasakhstan, og som begyndte at træde i kraft

i fuldt omfang med BRIKS-topmødet i Fortaleza, Brasilien, sidste juli.

Siden da er et fuldstændigt parallelt, økonomisk og finansielt system begyndt at vokse frem, som er baseret på totalt anderledes principper, end det nuværende, endnu dominerende, transatlantiske finanssystem; IMF/Verdensbanken, Wall Street og City of London. Den nye Silkevej, eller Det 21. århundredes Maritime Silkevej, er blevet synonymt med det, som Bevægelsen af Alliancefri Nationer for mange år siden kaldte en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, hvor mennesket, og befolkningens almene vel, og ikke profit for de få, atter er sat i centrum for økonomien.

Denne nye udvikling er virkelig noget stort. Efter at alle de vestlige, etablerede medier totalt har mørklagt denne nye udvikling i næsten to år, så er der nu en pludselig erkendelse af, at dette er i færd med at blive til en realitet i verden, og der er en strøm af artikler, såsom en artikel for nylig i magasinet *Time*, som har skabt en del postyr, med titlen: »Nye Silkevej kunne ændre global økonomi for evigt«; »Kina og en stor del af verden har til hensigt at udvikle verdens største udviklingsprojekt«. Og det er sandelig lige præcis, hvad det er.

For, Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej er slet ikke begrænset til Eurasien. Schiller Instituttet og *EIR* har for ikke så længe siden udarbejdet en 370-siders rapport med titlen **»Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, og fra hvilken rapport man ser et kort her bag mig. Det er faktisk en detaljeret plan for de næste årtier, og den omfatter mange, mange infrastruktur-korridorer, der forbinder alle kontinenterne. Det vil sige, at man meget snart vil kunne rejse med maglev-tog (magnetisk levitation, *-red.*), eller med et andet system for højhastighedstog, fra Punta Arenas i Chile, eller fra Ushuaia i Argentina, og hele vejen nordpå, via jernbaneforbindelsen mellem Syd- og Nordamerika, gennem Central- og Nordamerika, krydse over Beringstrædet via en

tunnel, hele vejen over Eurasien, videre gennem en tunnel over Gibraltarstrædet fra Spanien til Afrika og hele vejen til Sydafrika og Kap Det Gode Håb.

Jeg tror, de fleste af os kunne tænke sig at foretage en sådan rejse meget, meget snart.

Der er allerede nu, med det kinesiske lederskab og BRIKS, en enorm bevægelse med infrastruktur-korridorer, nye kanaler, som Nicaragua-kanalen, den sekundære Panama-kanal gennem Nicaragua, tunneler, broer, store vandprojekter; samt samarbejde inden for atomkraft- og rumfartsteknologi. Men sammen med alt dette er et nyt finanssystem ligeledes ved at vokse frem, med BRIKS' Nye Udviklingsbank, AIIB, der allerede har 58 grundlæggende medlemmer – heriblandt 12 NATO-medlemslande; dernæst er der Den Nye Silkevejs-Udviklingsfond; Shanghai Samarbejdsbanken; SAARC-banken, dvs. banken for de sydasiatiske lande. Som Sergei Glazyev, der er rådgiver til præsident Putin, for nylig sagde under BRIKS' Syvende Akademiske Forum, der netop har fundet sted i Moskva:

»Den Nye Udviklingsbank er ikke et alternativ til IMF og Verdensbanken, den er et supplement, fordi den imødegår de udfordringer, som er blevet ignoreret af de vestlige finansinstitutioner. IMF har udelukkende arbejdet for spekulanternes interesser, og den enorme mængde af dollar, euro, pund og yen, der kommer fra seddelpressen, kommer nu i bølger til BRIKS-landene og destabiliserer deres økonomier. Det er derfor nødvendigt, at BRIKS udvikler deres egne finansinstitutioner for at finansiere langsigtede udviklingsprojekter. En del af dette nye finanssystem er Contingent Reserve Arrangement (valutareservefond), der kort fortalt drager lektien af krisen i Asien i 1997, hvor asiatiske landes valutaer i løbet af en enkelt uge blev spekuleret ned med 80 %, eller som også er svaret på de nylige ondsindede angreb på latinamerikanske lande fra hedgefonde.«

Dette parallelle system kunne også meget hurtigt blive en redningsbåd for det kollapsende, transatlantiske finanssystem, for dette kunne krakke når som helst, og blive meget større end i 2008 under Lehman Brothers-krisen. Et sådant krak kunne blive udløst af den såkaldte »Græxit«, altså EU-Trojkaen (EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank, IMF -red.), der sparker Grækenland ud af euroen, hvilket dernæst ville kollapse hele det europæiske og sandsynligvis også det amerikanske banksystem; det kunne udløses af Ukraines bankerot; eller bare af en nedsmeltning af derivatboblen, der i øjeblikket har en udestående gæld på 2 milliarder dollar, en gæld, der aldrig vil kunne betales.

Så BRIKS-landene skal tage sig i agt. Selv om det er godt, at AIIB har fået tilslutning fra 58 grundlæggende medlemmer, så mener jeg, at folk virkeligt må tage sig i agt for ikke at tillade højrisiko-spekulationen eller derivatboblen at trænge ind i det nye system.

Men denne Nye Silkevej og denne Nye Maritime Silkevej er ikke blot et økonomisk og finansielt system. Det er i realiteten den eneste politik til at undgå krig, og på nuværende tidspunkt er vi meget tæt på krigsfaren, pga. Ukraine-krisen og NATO's fremskudte udstationering til Østeuropa og til Ruslands grænser.

Præsident Xi Jinping har skabt en politik, der er opskriften på at overvinde geopolitik ved at inkludere alle parter: Han kalder det en »Win-win«-politik. Kinas kritikere siger, »Jamen, det er bare et forsøg fra Kinas side på at erstatte den anglo-amerikanske imperialisme. Det bliver bare et nyt, kinesisk forsøg på at overtage verden. De *må* have en hemmelig dagsorden. De *må* ønske at få fat i råmaterialer.«

Men jeg kan sige til jer, »Nej!« Det, som »win-win« betyder, er, at begge parter vil få et udbytte, og som man ser i Afrika, så vil Kina selvfølgelig på sin side få forsyninger af råmaterialer til en langsigtet råmaterialesikkerhed, som

landet har brug for, eftersom en sjettedel af verdens befolkning er kinesere. Men de udvikler samtidigt infrastruktur for Afrika; dæmninger, jernbaner og andre ting. Hver eneste afrikaner, jeg har talt med, fortalte mig, at de meget hellere vil have dette »win-win«-samarbejde og få gavn af det, end de vil have repræsentanter for EU, der kommer og holder søndagsprædikener og taler om menneskerettigheder, men som ikke giver nogen infrastruktur.

Det følgende spørgsmål stilles ofte: Kan man stole på Kina? Jamen, døm selv: Hvordan tror man, det var muligt for Kina at realisere en økonomisk udvikling på 30 år – det verdensberømte kinesiske, økonomiske mirakel – som det tog normale lande i Vesteuropa og USA 150-200 år at opnå? Hvordan tror man, det var muligt for Kina at gå fra ekstrem fattigdom under Kulturrevolutionen og til at transformere livet for 600 eller endda 800 millioner mennesker til at få en relativt anstændig levestandard? Med Den nye Silkevej er det Kinas plan også at overvinde den tilbageværende fattigdom i Kinas interne regioner.

Nøglen hertil er **den konfucianske tradition i Kina**. Jeg kan ligesom forbinde dette med mit eget livs historie, eller min livserfaring, for jeg rejste til Kina første gang i 1971, og det var midt i Kulturrevolutionen, og jeg har derfor en førstehåndsviden om, hvor fattig den kinesiske befolkning var. Under Kulturrevolutionen var der et ondsindet angreb på konfucianisme.

Så rejste jeg tilbage til Kina 25 år senere, i 1996, med forslaget til en Eurasisk Landbro og Den nye Silkevej, og jeg deltog i en konference i Beijing. Og allerede dengang kunne man begynde at se resultatet af reformerne, indført af Deng Xiaoping, der var begyndt at genintroducere konfucianismen, som trods alt havde været Kinas statsfilosofi i 2.500 år. Og for nylig, sidste år, rejste jeg atter to gange til Kina, og jeg var totalt forbløffet over de seneste 20-30 års endnu større udvikling, hvor folk simpelt hen var ekstremt

optimistiske og glade og virkeligt havde en god idé om deres egen fremtid.

Idéen i den konfucianske filosofi, som jeg for øvrigt mener nu må være i det kinesiske folks gener, er den, at samfundet må have en harmonisk udvikling. Samfundet må baseres på nøglebegrebet *ren*, som man ville oversætte til det engelske »benevolence« (godgørenhed), eller *agape* (fra oldgræsk; kærlighed til medmennesket, -red.), hvilket vil sige, at samfundsstyrelsen må rettes imod hele befolkningens almene vel. Og det må være baseret på *li*, hvilket betyder, at hver nation og hver person bør opfylde sin rette plads på bedst mulig vis, og udvikle sit fulde potentiale. Og hvis alle nationer og alle mennesker udvikler deres bedste kapacitet, så har man harmoni i samfundet som helhed.

Regering må finde sted ved de mest vise og mest moralske personer. Det er idéen om Himlens Mandat, hvilket betyder, at regeringen må følge love på et højere plan end blot opfyldelsen af almindelige daglige behov, men må være ledet af en form for idé om kosmos. Og hvis regeringen ikke længere har Himlens Mandat, må den erstattes af de vise, Chun-Tzu, de ædle vismænd.

Med Xi Jinping mener jeg, at Kina i særdeleshed har en leder, hvis politik er fuldstændigt baseret på konfucianisme, og jeg kan kun tilskynde jer til at læse hans taler, som er fuldstændigt fascinerende; taler, som han holder, når han rejser til Indien eller andre lande, til Europa, Frankrig, Tyskland, og hvor han altid ikke alene fremmaner Kinas konfucianske tradition, men også relaterer til de bedste traditioner i det land, han besøger.

Nogle citater fra hans taler genspejler en enorm optimisme.

»Folk skabte historie og arbejde skaber fremtiden. Arbejde er den fundamentale kraft, der driver fremskridtet i samfundet. Lykken daler ikke ned fra himlen, ej heller går

drømme automatisk i opfyldelse, men det sker gennem arbejde, flittigt, ærligt og skabende arbejde. Arbejde er det mest ærefulde, ophøjede, storslåede og skønne. Det udløser det skabende potentiale til at skabe en bedre fremtid for alle. Innovation er sjælen i en nations fremskridt. Videnskab og teknologi er den primære, drivende kraft. Det er grunden til, at Kina er ved at uddanne et så stort antal skabende videnskabsmænd og ingeniører på så højt et niveau af ekspertise. Vi er stolte af at have de fleste videnskabsfolk og ingeniører i hele verden.»

Så jeg mener, at det kinesiske begreb, 'Fremstillet i Kina' i den aktuelle periode erstattes af 'Skabt i Kina', hvilket skal sige, at Kina ikke kun producerer, men at Kina er innovativ; Kina udvikler nye teknologier og forvandler dem til de mest avancerede produkter i verden. Kina befinder sig i en proces, hvor det går i retning af at blive en totalt innovationsbaseret økonomi, og det er idéen om, at den eneste, virkelige kilde til rigdom er landets egen befolknings skabeevne. Den kinesiske Drøm er idéen om at skabe en bedre fremtid for hele samfundet, baseret på den mest optimale udvikling af hvert eneste samfundsindivids skabende potentiale.

Efter at have arbejdet sammen med min mand, Lyndon LaRouche, i over 40 år, kan jeg sige, at Kina i øjeblikket er nærmest til at repræsentere det, hr. LaRouche kalder »fysisk økonomi, baseret på menneskehedens identitet som den eneste, skabende art«. Den Nye Silkevej betyder simpelt hen at gøre det kinesiske, økonomiske mirakel opnåeligt for alle andre nationer, der deltager i denne kinesiske drøm ved at udvikle deres eget potentiale, i deres egne, gensidige interesser og til deres egen, gensidige gavn.

Xi Jinping sagde på et tidspunkt,

»selv om der er vidtstrakte oceaner mellem Kina og Latinamerika, så er de stadig forbundne i hjerte og sjæl,

og de bør have deres fælles stræben efter deres skønne drømme sammen.»

Det er præcist det, som nu er på dagsordenen med den transkontinentale jernbane. Og ligesom admiral Zhou Man i det 15. århundrede bragte sin flåde til Perus kyster og bragte vigtige teknologier til Peru, så lad i dag hele det peruvianske folk inspireres af bygningen af den transkontinentale jernbane som begyndelsen til transformationen af hele det latinamerikanske kontinent.

Lad mig slutte med et citat af Konfucius, der altid opmuntrede især unge mennesker til at have modet til at være innovative. Han sagde:

»Unge mennesker burde have viljestyrken til at skære passager gennem bjergene og bygge broer over floderne.»

Og det er netop den ånd, der vil oplyse bygningen af den transkontinentale jernbane, og det vil blive løftet om en ny æra for hele menneskeheden.

